

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Понедељак, 15. мај 2017. године
БАЊА ЛУКА

Број 45 Год. XXVI

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

732

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ТУРИЗМУ

Проглашавам Закон о туризму, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о туризму није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1394/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О ТУРИЗМУ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона
Члан 1.

Овим законом уређују се облици планирања и развоја туризма на територији Републике Српске, права и обавезе туристичких субјеката, услови за обављање туристичке дјелатности, услуге у туризму, промоција и унапређивање туризма, подстицаји у туризму, евиденција у туризму, управни надзор, као и друга питања од значаја за развој и унапређивање туризма.

Основни појмови
Члан 2.

(1) Појмови који се користе у овом закону имају следеће значење:

1) туризам је скуп односа и појава које произлазе из путовања и боравака посјетилаца неког мјеста, ако се тим боравком не заснива стално пребивалиште и ако са таквим боравком није повезана никаква њихова привредна дјелатност,

2) туриста је физичко лице које најмање 24 сата борави ван мјеста свог пребивалишта ради задовољавања културних, друштвених, социјалних, историјских и других потреба, релаксације и одмора, а без сврхе стицања добити,

3) корисник туристичке услуге је туриста, путник, трошач или друго физичко лице које непосредно користи услуге туристичких субјеката из овог закона,

4) туристичка дестинација је одредиште туристичког путовања које својом опремљеношћу и формираном туристичком инфраструктуром и супраструктуром омогућава прихват и боравак туриста,

5) туристичка инфраструктура су објекти за информисање, одмор, снабдијевање, рекреацију, едукацију и забаву туриста, а под тим се подразумијевају: скијалишта, купалишта и плаже, тематски и забавни паркови, туристички информативни центри, центри за прихват туриста и посјетилаца, одморишта поред путева, објекти туризма на води, терени за голф, тениски терени, отворени и затворени објекти спортске рекреације, мале вјештачке акумулације са купалиштем, базени за купање, велнес објекти, забавно-рекреативне стазе и путеви (трим-стазе, стазе здравља, видиковци, панорамски путеви, бициклистичке стазе, пјешачке стазе, стазе за моторне санке и слично), уређене обале ријека и језера, објекти за посматрање природних ријеткости, објекти за предах и краће задржавање туриста, објекти за авантуристичке активности и друго,

6) туристичка супраструктура су угоститељски објекти, као и галерије, изложбени, конгресни и забавни објекти који су у непосредној вези са угоститељским објектима и објектима спортско-рекреативног садржаја или са њима чине јединствену целину,

7) узансе у туризму су правила којима се уређују пословни обичаји настали из уговора о пружању туристичких или угоститељских услуга које се примјењују ако су их странке уговориле или ако из околности произлази да су хтјеле њихову примјену, а који се дефинишу у оквиру коморских удружења субјеката у туризму,

8) виша сила је спољни догађај који се није могао предвидјети, избјећи или отклонити, а који је својим наступом утицао на реализацију туристичког пакет-аранжмана,

9) пребукирање је мултипликовање броја потврђених резервација од појединих пружалаца услуга који пружају услуге смјештаја или туристичких (путничких) агенција, а које има за посљедицу непружање услуга смјештаја или непружање услуга на уговорени начин,

10) туристички пакет-аранжман је уговорени посао који подразумијева унапријед утврђену комбинацију од најмање двије појединачне услуге које се састоје од услуге превоза, смјештаја или других туристичких и угоститељских услуга, што чини целину, а пружају се у времену дужем од 24 сата или укључују бар једно ноћење, те се као такве продају

по укупној унапријед утврђеној јединственој (паушалној) цијени. Аранжман може обухватити и друге туристичке услуге које нису споредне услуге превоза и смјештаја, односно превоза и смјештаја, а чине значајан дио укупне цијене,

11) излет је унапријед припремљена комбинација двију или више туристичких услуга (превоз и друге туристичке услуге) у трајању краћем од 24 сата и не укључује ноћење, а које туристичка (путничка) агенција нуди на продају по јединственој цијени,

12) туристичка група је организована група од десет или више туриста којој туристичка (путничка) агенција по унапријед утврђеном програму пружа туристичку услугу,

13) туристичке организације представљају јавне установе које је основала Република Српска (у даљем тексту: Република) или јединица локалне самоуправе, а које обављају јавну службу у области промоције и унапређивања туризма,

14) туристички производ је комплексан и повезан склоп појединачних физичких услуга и производа из различитих комерцијалних и некомерцијалних домена које туриста, односно посјетилац конзумира за вријеме туристичког путовања,

15) домаћи туризам подразумијева туристичка путовања и боравак домицилног становништва (резидената) у различитим туристичким дестинацијама унутар граница сопствене земље,

16) рецептивни туризам се односи на туристе нерезиденте који бораве у Републици, односно Босни и Херцеговини,

17) кластер чине географски концентрисане, међусобно повезане организације из сродних или различитих дјелатности које се формално или неформално удружују ради јачања појединачних организација учесника у кластеру и кластера као целине,

18) евиденција у туризму је јединствена, електронска, централна база података о регистрованим или евидентираним субјектима који обављају послове из области туризма, а који су регистровани или евидентирани у складу са прописима, као и о другим подацима о туристичким субјектима који се региструју или евидентирају у складу са овим законом,

19) дестинацијска менаџмент организација је организација која управља туристичком дестинацијом - туристичким мјестом, кроз удруживање више организација и интересних група (туристичке организације градова/општина, субагенти, тур-оператери, хотелијери и други јавни и приватни субјекти) и

20) подстицајне мјере у туризму представљају финансијске и друге врсте подстицаја из буџета Републике Српске туристичким субјектима ради реализације програмских и пројектних задатака у циљу унапређивања туризма, као и смањења трошкова њиховог пословања.

(2) Поједини изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

Начела у туризму

Члан 3.

Уређење односа у области туризма заснива се на начелима:

1) интегралног развоја туризма и пратећих дјелатности као чинилаца укупног привредног и друштвеног развоја, којим се у складу са законом обезбјеђује спровођење међусобно усаглашених планова и програма,

2) одрживог развоја туризма као усклађеног система техничко-технолошких, економских и друштвених активности, који се заснива на економском развоју, очувању природних и културних добара, очувању и развоју јединице локалне самоуправе,

3) повећања ефикасности и одговорности у области коришћења, управљања, заштите и унапређивања туристичког простора,

4) обезбјеђивања јединствених стандарда за пружање услуга у туризму,

5) партнерског односа приватног и јавног сектора и цивилног друштва приликом планирања, обликовања и пласмана туристичког производа на тржишту,

6) обезбјеђивања јединствене, јавне и електронске евиденције регистрованих и евидентираних података из области туризма,

7) садржаним у Етичком кодексу у туризму Свјетске туристичке организације Уједињених нација (UNWTO) и

8) планирања и остваривања политике развоја туризма у складу са Стратегијом развоја туризма.

ГЛАВА II

ПЛАНИРАЊЕ И РАЗВОЈ ТУРИЗМА

Облици планирања развоја туризма

Члан 4.

(1) Планирање и развој туризма обухвата доношење стратешких планова о будућем развоју туристичке привреде, проглашење и одрживо коришћење туристичких простора и мјеста.

(2) Планирање у области туризма заснива се на принципима интегралног развоја туризма и осталих комплементарних дјелатности, начелима одрживог развоја туризма, обезбјеђења јединствених стандарда за пружање услуга у туризму и обезбјеђење јединственог регистра свих туристичких субјеката, као и сарадње јавног и приватног сектора у креирању туристичког производа, уз осигурање ефикасног коришћења туристичког мјеста.

(3) Одрживим туризмом сматра се сваки вид туризма који доприноси заштити животне средине, социјалном и економском интегритету и унапређивању природних, створених и културних вриједности на трајном основу.

Врсте планских докумената

Члан 5.

(1) Планска документа у туризму су:

- 1) Стратегија развоја туризма Републике Српске,
- 2) План промоције туризма Републике Српске,
- 3) Мастер план,
- 4) Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе и
- 5) Програм развоја туристичког производа.

(2) Планска документа из става 1. т. 2), 3), 4) и 5) овог члана морају бити усаглашена са Стратегијом развоја туризма Републике Српске (у даљем тексту: Стратегија).

Стратегија развоја туризма Републике Српске

Члан 6.

(1) Стратегијом се одређују циљеви планирања и развоја туризма у складу са укупним економским, социјалним, еколошким и културно-историјским развојем.

(2) Стратегија се доноси за период од најмање пет година.

(3) Стратегија садржи:

- 1) анализу постојећег стања и досадашњег степена развоја туризма,
- 2) упоредну анализу туризма конкурентских земаља,
- 3) циљеве развоја туризма,
- 4) визију развоја туризма,
- 5) избор приоритетних туристичких производа,
- 6) избор приоритетних туристичких дестинација,
- 7) анализу утицаја на културно и природно наслеђе,
- 8) приједлог политике развоја туризма,

- 9) приједлог инвестиција и
- 10) план конкурентности.

Доношење Стратегије развоја туризма Републике Српске
Члан 7.

(1) Стратегију доноси Народна скупштина Републике Српске на приједлог Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(2) У случају значајнијих промјена економских, социјалних, еколошких и других параметара за израду Стратегије, Народна скупштина Републике Српске на приједлог Владе може донијети нову стратегију на начин и по поступку који је предвиђен за њено доношење и прије истека рока прописаног у члану 6. став 2. овог закона.

(3) Министарство трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) прати реализацију Стратегије о чему једанпут годишње извјештава Владу и Народну скупштину Републике Српске.

План промоције туризма Републике Српске
Члан 8.

(1) План промоције туризма Републике Српске (у даљем тексту: План промоције) доноси Влада на приједлог Министарства.

(2) Туристичка организација Републике Српске израђује и подноси Министарству приједлог Плана промоције.

(3) План промоције садржи истраживање тржишта, идентификацију циљних група - тржишта, позиционирање маркетиншког програма и остале битне елементе за планирање промоције туризма који се дефинишу пројектним задатком.

(4) План промоције се доноси за период од пет година.

(5) Туристичке организације из овог закона планирају своје промотивне активности у годишњем програму рада у складу са Планом промоције.

Мастер план
Члан 9.

(1) Мастер план је комплексан, истраживачки и свеобухватан плански документ којим се на основу Стратегије утврђују циљеви, програми и планови развоја туризма, концепт развоја простора у погледу размјештаја објеката туристичке инфраструктуре, туристичке супраструктуре, инвестиције у туризму, планови маркетинга и конкурентности, као и мјере за њихово спровођење за одређени простор од значаја за развој туризма, односно за приоритетну туристичку дестинацију.

(2) Мастер план доноси Влада на приједлог Министарства.

(3) Мастер план садржи техничку оцјену посматраног подручја, укупну процјену капацитета туристичке локације у оквиру простора, и саобраћајне мреже и процјену економске оправданости појединачних и укупних инвестиција и остале битне елементе за планирање развоја туризма који се посебно дефинишу пројектним задатком.

(4) Мастер план се доноси за подручја дефинисана Стратегијом.

(5) Министарство прати реализацију Мастер плана и о томе једанпут годишње извјештава Владу.

Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе
Члан 10.

(1) Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе је плански документ којим се ближе одређује развој приоритетних туристичких производа утврђених Стратегијом.

(2) Стратегију развоја туризма јединице локалне самоуправе доноси скупштина јединице локалне самоуправе уз активно учешће свих туристичких субјеката на подручју јединице локалне самоуправе.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, није потребно доносити посебну Стратегију развоја туризма јединице ло-

калне самоуправе уколико је на нивоу јединице локалне самоуправе усвојен стратешки документ у којем је плански третиран туризам као посебна привредна дјелатност.

(4) Градска, односно општинска управа прати реализацију Стратегије развоја туризма јединице локалне самоуправе и о томе извјештава скупштину јединице локалне самоуправе.

Програм развоја туристичког производа
Члан 11.

(1) Програм развоја туристичког производа је плански документ којим се ближе одређује развој приоритетних туристичких производа утврђених Стратегијом.

(2) Програм развоја туристичког производа доноси Министарство, на основу приједлога Туристичке организације Републике Српске.

Концесије у туризму
Члан 12.

(1) Концесије у области туризма додјељују се ради коришћења јавног добра, природног богатства или добра у општој употреби које је погодно за изградњу објеката туристичке инфраструктуре и туристичке супраструктуре, и то за:

1) изградњу скијалишта у складу са посебним законом којим је уређена област пружања услуга на скијалишту,

2) изградњу угоститељских објеката за смјештај, исхрану и пиће,

3) изградњу купалишта, базена и велнес објеката,

4) изградњу тематских паркова и

5) изградњу објеката туризма на води и објеката за пружање туристичких услуга са спортско-рекреативним активностима.

(2) На питања спровођења поступка из става 1. овог члана, периода коришћења концесије и одређивање концесионе накнаде примјењује се закон којим је уређено питање додјеле концесије у Републици.

(3) Приликом планирања, изградње, реконструкције и адаптације објеката туристичке инфраструктуре потребно је водити рачуна о постизању неутралности деградације земљишта у складу са Конвенцијом Уједињених нација за борбу против дезертификације UNCCD.

Туристичко мјесто
Члан 13.

(1) Туристичко мјесто је организациона и функционална цјелина са формираном туристичком понудом, природним вриједностима, културним добрима, знаменитостима од значаја за туризам, комуналном, саобраћајном и туристичком инфраструктуром и другим садржајима за смјештај и боравак туриста на подручју јединице локалне самоуправе (град или општина).

(2) Министарство проглашава подручје јединице локалне самоуправе за туристичко мјесто на основу квалитативних и квантитативних статистичких показатеља у туризму.

(3) Министар трговине и туризма (у даљем тексту: министар) правилником разрађује услове за проглашавање туристичког мјеста.

Комисија за категоризацију туристичког мјеста
Члан 14.

(1) Министар рјешењем именује комисију за проглашење туристичког мјеста.

(2) При именовању комисије из става 1. овог члана водиће се рачуна о равноправној заступљености оба пола.

(3) Комисија из става 1. овог члана сачињава записник о свом раду и доставља га министру са приједлогом рјешења.

(4) Министар, на приједлог комисије, доноси рјешење о проглашењу подручја јединице локалне самоуправе, као туристичког мјеста.

(5) Рјешење из става 4. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од пет година од дана његовог доношења.

(6) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 5. овог члана.

(7) Рјешење из става 4. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

ГЛАВА III ТУРИСТИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ И ТУРИСТИЧКИ СУБЈЕКТИ

Туристичка дјелатност Члан 15.

(1) Туристичка дјелатност је, у смислу овог закона, пружање услуга туристичких агенција, услуга туристичких професија (туристички водич, туристички пратилац и туристички аниматор) и пружање других услуга у складу са овим законом.

(2) Туристичка дјелатност из става 1. овог члана обавља се у складу са овим законом, као и у складу са добрим пословним обичајима и узансама које се утврђују у оквиру удружења туристичких субјеката при Привредној комори Републике Српске.

Субјекти који могу обављати туристичку дјелатност Члан 16.

(1) Туристичку дјелатност обављају привредна друштва, друга правна лица, предузетници и физичка лица која за пружање тих услуга нису регистровани као предузетници (у даљем тексту: туристички субјекти).

(2) Под условима прописаним овим законом поједине врсте туристичких услуга могу пружати и:

- 1) субјекти који управљају заштићеним подручјем и
- 2) удружења.

(3) Туристички субјекти из ст. 1. и 2. овог члана дужни су да:

1) послују у складу са одредбама овог закона и пословних обичаја,

2) на улазу у пословни простор видно истакну пословно име и радно вријеме, као и да се придржавају утврђеног радног времена у своме пословању,

3) објаве услове и цијену сваке појединачне услуге и придржавају се утврђених цијена,

4) у оквиру туристичког објекта утврде и наплате исту цијену за пружену услугу домаћим и страним корисницима туристичких услуга и

5) за сваку извршену услугу издају кориснику туристичке услуге одговарајући рачун.

Услови за обављање туристичке дјелатности Члан 17.

(1) Туристички субјект за обављање туристичке дјелатности мора да обезбиједи простор, уређаје и опрему, као и услове у погледу запослених лица, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Туристички субјект организован као привредно друштво може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатност и да мијења услове њеног обављања када се код надлежног суда региструје за обављање туристичке дјелатности у складу са законом којим се уређује регистрација пословних субјеката.

(3) Туристички субјект организован као предузетник може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када од надлежног органа јединице локалне самоуправе добије рјешење о регистрацији предузетника у складу са законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

(4) Надлежни органи из ст. 2. и 3. овог члана у поступку издавања рјешења из ст. 2. и 3. овог члана не провјеравају правни основ коришћења пословног простора.

(5) Против рјешења из става 3. овог члана може се изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

Одговорност туристичког субјекта Члан 18.

Туристички субјект је одговоран за штету проузроковану трећим лицима у случају неиспуњавања услова из члана 17. став 1. овог закона у складу са општим правилима одговорности за штету прописаним законом којим се уређују облигациони односи.

Период обављања туристичке дјелатности Члан 19.

(1) Туристички субјект послује током цијеле године или сезонски.

(2) Туристички субјект утврђује период пословања из става 1. овог члана за сваки објект посебно и о томе обавјештава надлежни орган јединице локалне самоуправе.

ГЛАВА IV ТУРИСТИЧКЕ (ПУТНИЧКЕ) АГЕНЦИЈЕ

Туристичке агенције - појам Члан 20.

(1) Пословима туристичких (путничких) агенција (у даљем тексту: агенција), у смислу овог закона, сматра се организовање, продаја и спровођење туристичких пакет-аранжмана, екскурзија, излета и осталих облика путовања, као и пружање других услуга уобичајених у туристичком промету, ради стицања добити.

(2) Послове агенције може да обавља привредно друштво или предузетник уписан у одговарајући регистар у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката, односно предузетничка дјелатност, као и у складу са овим законом.

Пословно име туристичке агенције Члан 21.

(1) Пословно име агенције као ближу ознаку дјелатности обавезно садржи и ријечи: "туристичка агенција".

(2) Изузетно од става 1. овог члана, пословно име агенције као ближу ознаку дјелатности може садржавати и ријечи: "путничка агенција".

(3) Осим назива из ст. 1. и 2. овог члана, пословно име агенције може садржавати и уобичајене називе у туристичком пословању као што су: "tours, travel" и слично.

Послови које обавља туристичка агенција Члан 22.

Пословима агенције, у смислу овог закона, сматрају се:

1) организовање, продаја и спровођење туристичког пакет-аранжмана или излета у земљи и иностранству,

2) организовање и реализовање путовања ученика и студената у иностранство ради учења страног језика или стручног усавршавања са могућношћу обављања привремених и повремених послова,

3) понуде и продаје туристичких путовања из т. 1) и 2) овог члана,

4) понуде, продаје и посредовања у продаји туристичких путовања, прихвата и превоза путника (трансфер),

5) организовање излета, туристичких разгледања, забавних програма и слично, као и посредовања у организовању скупова, сајмова, манифестација и спортских приредби,

6) пружања, односно посредовања у пружању услуга туристичких водича, туристичких пратилаца, локалних туристичких водича и туристичких аниматора,

7) прибављања путних исправа, резервације и продаје путних карата у име и за рачун домаћих и страних превозника,

8) резервације и продаје туристичких, угоститељских и других услуга које су у вези са путовањем и боравком корисника туристичких услуга,

9) посредовања у пружању услуга смјештаја и исхране у апартаманима, кућама за одмор, собама за изнајмљивање и угоститељским услугама на селу,

10) посредовања у продаји специфичних туристичких услуга,

11) посредовања у изнајмљивању возила корисницима туристичких услуга,

12) резервације и продаје карата за спортске, културне и друге приредбе и манифестације, заступања у осигурању корисника туристичких услуга и пртљага у складу са законом којим се уређује осигурање и продаја туристичких публикација,

13) замјене стране валуте (мјењачке послове), посредовања у продаји полиса за осигурање корисника туристичке услуге и пртљага,

14) пружање туристичких информација и објављивање промотивних материјала и

15) други послови уобичајени у туристичком промету.

Пословни простор туристичке агенције

Члан 23.

(1) За обављање дјелатности агенција мора располагати пословним простором који испуњава услове у погледу техничке опремљености, као и друге прописане услове, осим ако овим законом није другачије одређено.

(2) Пословни простор из става 1. овог члана представља посебну грађевинску цјелину у односу на друге пословне просторе у истом грађевинском објекту.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, пословни простор агенције не мора представљати посебну грађевинску цјелину уколико се такав простор налази у оквиру тржних центара, сајамских простора, у склопу аутобуских, жељезничких станица, аеродромских терминала и у холу угоститељског објекта за смјештај врсте хотел.

(4) Изузетно од става 1. овог члана, агенција која непосредно пружа услуге кориснику туристичке услуге посредством интернета у складу са овим законом и прописима којим се уређује област електронског пословања, услуге може пружати у стамбеном простору у мјесту пребивалишта лица овлашћеног за заступање агенције.

(5) Агенција из става 4. овог члана дужна је да у пословању примјењује одредбе посебног прописа којим се уређује заштита потрошача у дијелу који се односи на склапање уговора на даљину и да поред лица овлашћеног за заступање агенције има запослено највише још једно лице.

(6) Министар правилником прописује услове који се одnose на уређење простора и опрему агенције.

Начин продаје и обрачун туристичког пакет-аранжмана

Члан 24.

(1) Агенција продаје туристички пакет-аранжман као комбинацију двију или више услуга по јединственој цијени.

(2) Издвојени обрачун или наплата појединачних услуга истог туристичког аранжмана не ослобађа агенцију од обавезе из става 1. овог члана.

Обавезе туристичке агенције

Члан 25.

Агенција је обавезна да:

1) донесе опште услове путовања и програм путовања,

2) предузме радње коју су прописане законом којим се уређена права потрошача у Републици (предуговорно обавјештавање, закључивање уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања) и остале обавезе по том закону),

3) обезбиједи јемство за обављање послова из члана 34. овог закона и о истом упозна корисника туристичке услуге,

4) се придржава утврђених цијена и садржаја појединачних услуга (визирање, резервације, излети и остало), те свих услова наведених у општим условима путовања, програму путовања и уговору и у свим пословима из члана 22. овог закона поступа са пажњом доброг привредника,

5) нуди и продаје програме путовања који су припремљени на основу закљученог уговора са трећим лицима

којима је повјерио извршење услуга из тог програма путовања,

6) у случају отказа путовања корисницима туристичке услуге благовремено изврши враћање уплаћених средстава,

7) обезбиједи смјештај за вријеме трајања уговореног путовања,

8) обезбиједи повратак корисника туристичке услуге на одређиште,

9) води рачуна да корисници туристичке услуге не буду неоправдано задржани на путовању дуже него што је предвиђено програмом путовања,

10) дневно води евиденцију продатих туристичких путовања,

11) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у ком обавља дјелатност на видном мјесту истакне лиценцу за обављање послова туристичке агенције (у даљем тексту: лиценца),

12) понуди кориснику туристичке услуге осигурање од посљедица несрећног случаја, повреде, смрти, оштећења или губитка пртљага, добровољно здравствено осигурање за вријеме путовања и боравка у иностранству, те осигурање од отказа путовања,

13) ангажује током путовања, на језику групе за коју се аранжман реализује, најмање једног туристичког водича или туристичког пратиоца за групу од десет до 50 корисника туристичке услуге, те најмање једног на сваких следећих 50 корисника туристичких услуга, односно најмање једног туристичког водича или туристичког пратиоца на сваки двоспратни аутобус,

14) користи услуге овлашћеног туристичког водича и туристичког пратиоца,

15) за цјелокупно вријеме трајања туристичког путовања омогући кориснику туристичке услуге једноставан и приступачан начин обраћања лицу овлашћеном за пријем рекламација,

16) као пословну тајну чува податке о кориснику туристичке услуге, које не може достављати другом лицу без његовог изричитог одобрења,

17) сваку промјену регистрованог податка о сједишту, пословној јединици, односно издвојеној пословној просторији пријави Министарству у року од 15 дана од дана настале промјене,

18) објави услове, садржај и цијену сваке појединачне услуге (визирање, резервације, излети и остало) коју пружа и придржава се тих услова, садржаја и цијена и

19) у свим рекламним и промотивним материјалима, као и у свим пословним документима видљиво назначи пословно име и сједиште, те идентификациони број.

Општи услови путовања

Члан 26.

(1) У општим условима путовања кориснику туристичке услуге непосредно се појашњавају права и обавезе агенције и корисника туристичке услуге у реализацији организације туристичког путовања у складу са законом којим су уређена права потрошача у Републици и облигациони односи, као и права и обавезе приликом обављања осталих послова агенције из члана 22. овог закона, уколико их агенција обавља.

(2) Општи услови путовања садрже најмање:

1) право агенције на накнаду учињених трошкова ако је корисник туристичке услуге одустао од уговора због околности које није могао избјећи или отклонити и које би да су постојале у вријеме закључења уговора представљале оправдан разлог да не закључи уговор,

2) право корисника туристичке услуге на накнаду учињених трошкова када је обезбиједио одговарајућу замјену или је замјену нашла агенција,

3) одговорност агенције када извршење услуга повјери трећим лицима,

4) права корисника туристичке услуге за случај отказа путовања,

5) услове за измјену уговорене цијене путовања,

6) информацију о садржају јемства за осигурање од одговорности за причињену штету кориснику туристичке услуге и

7) појашњење поступка, рокове и обавезе агенције у вези са рекламацијом корисника туристичке услуге због отказа путовања, неизвршења или непотпуног извршења услуга обухваћених програмом путовања.

(3) Агенција је дужна опште услове путовања ставити на располагање корисницима туристичких услуга.

Програм путовања

Члан 27.

За реализацију појединачног туристичког пакет-аранжмана или излета агенција је дужна да изради програм путовања у писаној форми (штампаној или електронској), а који мора да садржи:

1) пословно име и сједиште агенције,

2) број и датум издавања лиценце,

3) мјесто, датум и вријеме почетка и завршетка путовања (одређиште), опис плана путовања (итинерер), опис одређишта путовања и периоде боравка са датумима ако је боравак организован у дијеловима, односно укупан број дана и ноћења,

4) податке о врсти превоза и својствима превозног средства које се користи приликом реализације путовања,

5) податке о смјештајном објекту (врста и назив, локација и категорија према важећим прописима земље у којој се објекат налази и садржаје које објекат има), односно податке о опремљености смјештајне јединице (соба, апартаман, студио), опремљеност и ниво комфора и услуга и остале карактеристике,

6) податке о броју ноћења, врсти и броју услуга и укупном броју дана туристичког путовања,

7) број, врсту и начин услуживања obroka као карактеристике јела и исхране,

8) укупну цијену путовања и услуге које су обухваћене том цијеном,

9) износ таксе и накнаде које се односе на одређене услуге, а које нису укључене у цијену путовања (пристајање, укрцавање, таксе у пристаништима и на аеродромима, боравак таксе и слично),

10) начин и динамику плаћања путовања,

11) посебне обавезе путника које су услов за реализацију путовања (здравствене, царинске и граничне формалности, административне и визне, као и документа и рокови неопходни за прибављање виза) и

12) минимални број корисника туристичке услуге, ако је то услов за реализацију путовања и крајњи рок за њихово обавјештавање за случај отказивања путовања.

Уручивање програма путовања

Члан 28.

(1) Агенција је дужна да програм путовања уручи кориснику туристичке услуге непосредно или електронским путем прије закључивања уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања).

(2) Корисник туристичке услуге својим потписом непосредно или електронским путем потврђује пријем програма путовања.

Уговор о туристичком пакет-аранжману и уговор о извођењу екскурзије

Члан 29.

(1) Садржај, права и обавезе агенције и корисника туристичке услуге у уговору о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања), као и у другим уговорима у агенцијском пословању, прописани су законом којим су уређена права потрошача у Републици и облигациони односи.

(2) Изузетно, у случају организације групних школских путовања, као што су ученичке, ђачке и студентске екскурзије, агенција је обавезна да закључи уговор о организацији екскурзије са васпитно-образовном установом у чије име се организује екскурзија.

(3) Уговор из става 2. овог члана садржи све елементе уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања), с тим да корисници услуга групног путовања (ученици, ђаци и студенти) имају иста права и обавезе као и корисници туристичких услуга из туристичког пакет-аранжмана према закону којим је уређена заштита потрошача у Републици и закону којим се уређују облигациони односи.

(4) Корисници услуга групног путовања (ученици, ђаци и студенти) на основу уговора из става 2. овог члана остварују сва права која корисницима туристичких услуга припадају на основу овог закона.

(5) Уз уговор из става 2. овог члана обавезно се прилаже списак корисника услуга групног путовања овјерен од одговорног лица васпитно-образовне установе.

(6) Прије закључивања уговора о организацији екскурзије потребно је прибавити писмену сагласност родитеља, односно старатеља свих корисника услуга групног путовања из става 4. овог члана.

(7) Уговори из ст. 1. и 2. овог члана морају бити сачињени на једном од језика конститутивних народа у БиХ.

(8) Изузетно од става 7. овог члана, уговори и документација могу бити на страном језику, али је агенција дужна да обезбиди њихов превод овјерен од овлашћеног лица.

(9) Министар у сарадњи са министром просвјете и културе правилником прописује облик и садржај уговора о организовању екскурзије.

Уговор о субагентури - посреднички уговор о путовању

Члан 30.

(1) Агенција може само продавати или нудити на продају туристички пакет-аранжман или излет друге агенције у својству организатора туристичког путовања на основу уговора о субагентури, односно посредничког уговора о путовању.

(2) У случају из става 1. овог члана агенција је дужна да у програму путовања и у уговору закљученим са корисником туристичке услуге назначи својство у коме наступа, наведе пословно име и број лиценце агенције у својству организатора туристичког путовања, као и да кориснику туристичке услуге стави на располагање програм и опште услове агенције у својству организатора туристичког путовања у писаној форми.

(3) У случају из става 1. овог члана агенција је дужна да продаје туристичка путовања под истим условима као и агенција у својству организатора путовања.

(4) У погледу осталих права и обавеза из уговора о субагентури, односно посредничког уговора о путовању сходно се примјењују одредбе закона којима су уређени облигациони односи.

Обавезе агенције у случају отказа туристичког пакет-аранжмана и ослобађање од одговорности агенције

Члан 31.

(1) У случају да агенција откаже туристички пакет-аранжман или излет, агенција је дужна да кориснику туристичке услуге врати уплаћена средства за отказано путовање у складу са законом којим су уређена права потрошача у Републици и облигациони односи.

(2) Агенција није одговорна кориснику туристичке услуге за насталу штету ако:

1) је утврђено да су пропусти у неиспуњавању уговорних услуга кривица корисника туристичке услуге и

2) су пропусти настали дјеловањем више силе или неким другим догађајем које организатор туристичког путовања није могао да предвиди или отклони и поред професионалне пажње, а у то се не убраја пребукирање.

Обавезе туристичке агенције приликом пружања
услуга превоза
Члан 32.

(1) Агенција је обавезна да превоз корисника туристичких услуга обавља сопственим превозним средствима или превозним средствима у власништву других превозника регистрованих за обављање дјелатности превоза путника.

(2) Када агенција обавља превоз корисника туристичке услуге превозним средствима у власништву других превозника, обавезна је да сачини уговор о међусобним правима и обавезама.

(3) Одредба става 1. овог члана не односи се на превозна средства којима се обавља линијски превоз путника из мјеста поласка и доласка до одредишта и назад у складу са прописима из области саобраћаја.

Услови за рад туристичке агенције
Члан 33.

(1) Послове агенције може да обавља привредно друштво или предузетник који има обезбијеђено јемство, односно гаранцију у складу са овим законом и у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у којем непосредно обавља послове из члана 22. овог закона има запослена најмање два лица у пуном радном времену, од којих је једно лице се:

1) завршеним првим циклусом високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом,

2) најмање двије године радног искуства на одговарајућим пословима у агенцији или на другим пословима у туризму и

3) знањем најмање једног страног језика на нивоу B2, C1 или C2 заједничког европског референтног оквира за језике (CEF).

(2) Изузетно од става 1. овог члана, агенција која се у свом пословању бави организацијом и спровођењем сопствених туристичких пакет-аранжмана или излета на подручју Републике, односно Босне и Херцеговине, непосредно их продаје или нуди на продају корисницима туристичких услуга (резидентима или нерезидентима), односно обавља послове из члана 22. овог закона који се односе искључиво на рецитивни или домаћи туризам, може да обавља те послове као привредно друштво или предузетник ако обезбједи јемство, односно гаранцију у складу са овим законом и уколико у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у којем непосредно обавља послове из члана 22. овог закона има запослено најмање једно лице у пуном радном времену са најмање средњом стручном спремом у четворогодишњем трајању.

Јемство за обављање послова туристичке агенције
Члан 34.

(1) Агенција из члана 33. став 1. овог закона дужна је да обезбједи јемство за обављање послова у облику неопозиве, безусловне и на први позив плативе банкарске гаранције или полисе осигуравајућег друштва са лимитом одговорности до 50.000 КМ.

(2) Агенција из члана 33. став 2. овог закона дужна је да обезбједи јемство за обављање послова у облику неопозиве, безусловне и на први позив плативе банкарске гаранције или полисе осигуравајућег друштва са лимитом одговорности до 10.000 КМ.

(3) Јемство из ст. 1. и 2. овог члана обезбјеђује се ради накнаде кориснику туристичке услуге:

1) плаћене цијене путовања ако због платне немогућности или стечаја агенције изостану услуге путовања,

2) накнаде трошкова који су настали због платне немогућности или стечаја агенције да измири трошкове нужног смјештаја, исхране и повратка корисника туристичке услуге у мјесто поласка и

3) накнаду штете која се проузрокује кориснику туристичке услуге неиспуњењем, дјелимичним испуњењем или неуредним испуњењем обавеза агенције које су одређе-

не уговором о туристичком пакет-аранжману и програмом путовања.

(4) Агенција је дужна да јемство за организацију путовања посједује за све вријеме трајања лиценце.

(5) Банкарску гаранцију агенцији као налогодавцу издаје банка као гарант.

(6) Банкарска гаранција мора да садржи клаузулу "без приговора" или "наплатива на први позив".

(7) Уговарач осигурања од одговорности је агенција.

(8) У банковној гаранцији и полиси осигурања морају бити назначени осигурани ризици из става 3. овог члана.

Банковна гаранција за извођење екскурзије
Члан 35.

(1) За организацију групних школских путовања као што су ученичке, ђачке и студентске екскурзије, поред јемства из члана 34. овог закона, агенција је обавезна да обезбједи посебну банковну гаранцију у најмањој вриједности половине укупне цијене коштања екскурзије утврђене уговором из члана 29. став 2. овог закона.

(2) Гаранција из става 1. овог члана обезбјеђује се ради накнаде штете у свим случајевима из члана 34. став 3. овог закона.

(3) На сва питања у вези са издавањем банковне гаранције из става 1. овог члана сходно се примјењују одредбе члана 34. ст. 5, 6. и 8. овог закона.

Корисник јемства и гаранције
Члан 36.

(1) Корисник јемства и гаранције из чл. 34. и 35. овог закона је корисник туристичке услуге или друго лице које у складу са законом има право на накнаду трошкова или штете у случају:

1) када је платио цијену путовања и измирио трошкове нужног смјештаја, исхране и повратка са путовања у мјесто поласка у земљи и иностранству и

2) неиспуњења, дјелимичног испуњења или неуредног испуњења обавеза агенције које су одређене општим условима путовања и програмом путовања.

(2) Обезбјеђеним јемством, односно гаранцијом не могу се ограничити права лица из става 1. овог члана на накнаду трошкова или штете.

Лиценца за обављање послова туристичке агенције
Члан 37.

(1) Агенције из члана 33. овог закона дужне су да након прибављања рјешења из члана 17. овог закона од Министарства прибаве дозволу за рад, односно лиценцу.

(2) У поступку издавања лиценце Министарство утврђује да ли је агенција регистрована за обављање туристичке дјелатности код надлежног суда или надлежног органа јединице локалне самоуправе, односно да ли су испуњени услови прописани овим законом и прописима донесеним на основу овог закона који се односе на услове за запослене, обезбјеђење јемства, услове за изрицање заштитних мјера против одговорног лица организатора туристичког путовања и други услови за рад агенције који се тичу солвентности и квалитета рада агенције у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

(3) Уз захтјев за издавање лиценце потребно је доставити сљедећу документацију:

1) доказ о упису у регистар пословних субјеката или регистар предузетника;

2) потврду надлежног суда да над агенцијом која је организована као привредно друштво није отворен поступак стечаја или ликвидације;

3) потврду надлежног суда да агенцији није изречена заштитна мјера забране обављања позива, дјелатности или дужности, нити је одговорном лицу у агенцији изречена заштитна мјера забране обављања позива, дјелатности или дужности;

4) рјешење Пореске управе Републике Српске о одређивању јединственог идентификационог броја или увјерење Управе за индиректно опорезивање о одређивању ПДВ броја;

5) одлуку о оснивању пословне јединице (копија општег акта путничке агенције или извод из тог акта) уколико агенција обавља дјелатност изван сједишта;

6) адресе пословних јединица, односно издвојених пословних просторија уколико агенција обавља дјелатност изван сједишта;

7) доказ о испуњености законских услова у погледу запослених у агенцији, а то подразумеива:

1. копију дипломе или увјерења о стеченој стручној спреми,

2. увјерење, односно потврду о радном искуству и овјерену копију радне књижице и

3. увјерење, односно потврду о знању страног језика или овјерену копију дипломе о завршеном школовању на страном језику;

8) потврду, односно увјерење Пореске управе Републике Српске о регистрацији обвезника доприноса обавезног осигурања;

9) овјерене и од одговорног лица агенције потписане опште услове путовања и

10) доказ о посједовању јемства из члана 34. овог закона.

(4) У случају из члана 23. став 4. овог закона, уз захтјев за издавање лиценце, потребно је доставити документацију из става 3. т. 1), 2), 3), 4), 8), 9) и 10) овог члана.

Издавање лиценце, одбијање захтјева за издавање лиценце и ревизија лиценце Члан 38.

(1) Министарство издаје лиценцу у форми рјешења најкасније у року од 15 дана од дана подношења уредног и потпуног захтјева агенције.

(2) Лиценца садржи: пуно пословно име агенције, матични број, сједиште агенције и идентификациони код агенције.

(3) Министарство ће одбити захтјев за издавање лиценце ако:

1) се утврди да је захтјев поднесен од агенције којој је у периоду од четири године, рачунајући од дана подношења захтјева за издавање лиценце, била одузета лиценца,

2) су оснивачи, односно одговорна лица агенције или лица која након оснивања приступе агенцији, физичка лица која су директно или индиректно имала контролно учешће у капиталу агенције којој је одузета,

3) су оснивачи, односно одговорна лица агенције или лица која након оснивања приступе агенцији, физичка лица која су у периоду од двије године прије подношења захтјева за издавање лиценце кажњена за прекршај из области привреде и

4) нису испуњени остали услови за издавање лиценце из члана 37. став 3. овог закона.

(4) Лиценца из става 1. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од четири године од дана њеног достављања агенцији.

(5) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 4. овог члана.

(6) У поступку ревизије лиценце Министарство по службеној дужности прибавља документацију из члана 37. став 3. т. 1), 4) и 8) овог закона.

(7) У поступку ревизије лиценце агенција доставља документацију из члана 37. т. 2), 3), 7), 9) и 10) овог закона и следећа документа:

1) овјерен и потписан списак реализованих туристичких путовања, туристичких пакет-аранжмана, екскурзија, излета, односно извршених других послова из члана 22. т. 2) до 15) овог закона које је агенција обављала у периоду од

тренутка издавања лиценце до тренутка покретања поступка ревизије лиценце и

2) извод из евиденције продатих туристичких путовања из члана 25. став 1. тачка 11) овог закона.

(8) Лиценца из става 1. овог члана је коначна и против ње није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(9) Подносилац захтјева за издавање лиценце сноси трошкове поступка и трошкови се плаћају приликом подношења захтјева за издавање лиценце.

(10) Трошкови поступка из става 9. овог члана уплаћују се у корист буџета Републике.

(11) На сва питања која се односе на поступак издавања лиценци која овим законом нису посебно уређена примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује управни поступак.

(12) Министар правилником прописује облик и садржај идентификационог кода агенције.

Престанак важења лиценце Члан 39.

(1) Лиценца престаје да важи:

1) истеком периода одређеног за ревизију,

2) на основу захтјева агенције,

3) одузимањем лиценце и

4) подјелом агенције на два или више друштва или престанком постојања агенције у складу са законом којим се уређују привредна друштва и обављање предузетничке дјелатности.

(2) Рјешење о престанку важења лиценце доноси министар.

(3) Рјешење из става 2. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Одузимање лиценце Члан 40.

(1) Министар доноси рјешење о одузимању лиценце агенцији ако се након издавања лиценце у поступку инспекцијског прегледа или ревизије лиценце утврди:

1) да је агенција престала да испуњава услове из чл. 17. и 33. овог закона,

2) да агенција за вријеме важења лиценце послује без важећег јемства из члана 34. овог закона,

3) да агенција за вријеме важења лиценце организује извођење екскурзија, а без обезбјеђења банкарске гаранције из члана 35. овог закона,

4) да агенција нуди или продаје програме путовања без закљученог уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања) или без уговора о организацији екскурзије из члана 29. закона, односно без уговора о субагентури - посредничког уговора о путовању из члана 30. овог закона,

5) да је агенцији у периоду важења лиценце два пута у року од годину дана изречена новчана казна за прекршај због неизвршавања обавеза из чл. 25, 26, 27. и 32. овог закона,

6) да је лиценца издата на основу неистинитих података или фалсификованих докумената,

7) да је агенција отказала путовање, а корисницима туристичке услуге у законском року не изврши повраћај уплаћених средстава и

8) да агенција није обезбиједила смјештај корисника туристичке услуге за вријеме уговореног путовања.

(2) Агенција којој је одузета лиценца не може да поднесе захтјев Министарству за добијање лиценце прије истека рока од четири године од дана достављања рјешења о одузимању лиценце.

(3) Рјешење из става 1. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Туристичка путовања за сопствене потребе

Члан 41.

(1) Удружења, омладинске и друге организације и синдикати могу, ради остваривања својих циљева и задатака прописаних статутом или другим актом, организовати путовање које укључује превоз и смјештај само за своје чланове, у складу са посебним прописима којима је уређено оснивање и дјелатност удружења, омладинско и синдикално организовање.

(2) Вјерске организације могу организовати посјете вјерника и ходочашћа вјерским свечаностима, светим мјестима и процесацијама у складу са законом којим је уређен правни положај цркава и вјерских заједница.

(3) У циљу организације путовања, субјекти из ст. 1. и 2. овог члана могу да користе искључиво услуге превозника и да користе само она превозна средства у којима су путници и пртљак осигурани.

ГЛАВА V

ТУРИСТИЧКИ ВОДИЧ, ТУРИСТИЧКИ ПРАТИЛАЦ И ТУРИСТИЧКИ АНИМАТОР

Туристички водич

Члан 42.

(1) Туристички водич је физичко лице које корисницима туристичких услуга показује и стручно објашњава, по унапријед утврђеном програму, природне, културно-историјске, археолошке, етнографске, друштвено-политичке и друге туристичке знаменитости.

(2) Услугама туристичког водича, у смислу овог закона, не сматрају се послови показивања, стручно објашњавања или давања информација које обавља стручно лице унутар пословног простора у коме ради (музеји, галерије), у националним парковима и другим заштићеним природним добрима или споменицима културе, стручни радник путничке агенције који прати туристичку групу из мјеста у мјесто, планински водичи, спелеолошки водичи, водичи у лову и риболову и у осталим облицима туризма из овог закона, као и вођа или пратилац излета или школских екскурзија (у даљем тексту: специјализовани водичи).

(3) Специјализовани водичи за обављање послова из става 2. овог члана не морају имати положен стручни испит за стицање звања туристичког водича у складу са овим законом.

Услови за стицање звања туристичког водича

Члан 43.

(1) За стицање звања туристичког водича потребно је да физичко лице испуни сљедеће услове:

1) да је држављанин Републике, односно Босне и Херцеговине, односно страни држављанин који посједује радну дозволу,

2) да има најмање завршено средње образовање у четворогодишњем трајању,

3) да има активно знање најмање једног страног језика и

4) да има положен стручни испит за стицање звања туристичког водича, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Стручни испит за стицање звања туристичког водича може се полагати за:

1) подручје Републике и/или

2) туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се, по овом закону, оснивају међуопштинске туристичке организације.

(3) Лице из става 1. овог члана полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича за подручје Републике пред комисијом, коју рјешењем формира министар у складу са програмом полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за подручје Републике.

(4) Трошкове полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за подручје Републике сноси лице које полаже стручни испит и трошкови се уплаћују у корист буџета Републике.

(5) Министарство издаје увјерење о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича за подручје Републике и води евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича.

(6) Лице из става 1. овог члана полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације пред комисијом коју именује међуопштинска туристичка организација или једна или више туристичких организација јединице локалне самоуправе у складу са посебним програмом полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за наведено подручје.

(7) Међуопштинска туристичка организација, односно једна или више туристичких организација јединице локалне самоуправе издају увјерење о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича туристичке регије и воде евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича туристичке регије.

Подручје пружања услуга туристичког водича

Члан 44.

(1) Лице које положи стручни испит из члана 43. став 3. овог закона може да пружа услуге водича на подручју Републике.

(2) Лице које положи стручни испит из члана 43. став 6. овог закона може да пружа услуге водича само на територији туристичког подручја (туристичке регије) на којем се оснивају међуопштинске туристичке организације.

(3) Министар правилником прописује:

1) програм и начин полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича из члана 43. став 3. овог закона,

2) садржај и начин вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича и садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича и

3) облик и садржај легитимације и ознаке туристичког водича.

(4) Међуопштинска туристичка организација, односно једна или више туристичких организација јединица локалне самоуправе, уз претходно прибављену сагласност министра, доноси програм полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича из члана 43. став 6. овог закона, те утврђује садржај и начин вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича, садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича, као и облик и садржај легитимације и ознаке туристичког водича.

Почасни туристички водич

Члан 45.

(1) Министар може утврдити својство почасног туристичког водича истакнутим научницима и стручњацима из подручја уже специјалности који испуњавају услове из члана 43. став 1. т. 1), 2) и 3) овог закона.

(2) Почасни туристички водич може обављати послове водича само повремено.

Начин пружања услуга туристичког водича

Члан 46.

(1) Туристички водич може да пружа услуге самостално као предузетник, односно посредством агенције, привредног друштва или другог правног лица које обавља туристичку дјелатност као претежну.

(2) За пружање услуга из чл. 42. и 43. овог закона туристички водич не мора посједовати пословни простор.

(3) За регистрацију туристичког водича као предузетника, поред услова прописаних законом којим се уређује регистрација занатско-предузетничке дјелатности, лице из члана 43. овог закона дужно је да јединице локалне самоуправе достави увјерење о положеном испиту за стицање звања туристичког водича за подручје Републике или ту-

ристичког подручја на којем се оснивају међуопштинске туристичке организације.

(4) Туристички водич може пружати услуге посредством агенције, привредног друштва или другог правног лица које обавља туристичку дјелатност као претежну на основу уговора о дјелу или другог уговора о извршењу посла.

(5) Удружење туристичких водича може у име и за рачун својих чланова посредовати у пружању услуга туристичког водича, уз обавезу издавања рачуна кориснику услуге.

Туристички пратилац

Члан 47.

Туристички пратилац је физичко лице које у складу са чланом 16. овог закона обавља оперативно-техничке послове у вођењу и праћењу туристичке групе, те даје туристима основна саопштења о путовању.

Услови за стицање звања туристичког пратиоца

Члан 48.

(1) За стицање звања туристичког пратиоца потребно је да физичко лице испуни услове из члана 43. став 1. т. 1), 2) и 3) овог закона, као и да стекне стручна знања у складу са посебним испитним програмом.

(2) Услове из става 1. овог члана и испитни програм утврђује одговорно лице агенције или струковног удружења агенција.

(3) Агенција издаје увјерење о стицању звања туристичког пратиоца.

(4) Евиденцију лица која су стекла звање туристичког пратиоца води струковно удружење агенција.

(5) За обављање послова из члана 47. овог закона туристички пратилац не мора посједовати пословни простор.

(6) Туристички пратилац може обављати послове из члана 47. овог закона након издавања увјерења агенције, односно струковног удружења агенција.

(7) Изузетно, туристички пратилац може обављати послове из члана 47. овог закона посредством агенције, привредног друштва или другог правног лица на основу уговора о дјелу или другог уговора о извршењу посла.

Туристички аниматор

Члан 49.

(1) Туристички аниматор је физичко лице које у складу са чланом 16. овог закона планира и остварује програме организовања слободног времена корисника туристичких услуга, а које се односи на спортско-рекреативне, забавне и културне садржаје.

(2) За обављање послова из става 1. овог члана туристички аниматор не мора посједовати пословни простор.

Обавезе туристичког водича, туристичког пратиоца и туристичког аниматора

Члан 50.

(1) Туристички водич, туристички пратилац и туристички аниматор дужни су да пружају услуге савјесно и стручно у складу са одредбама овог закона и узансама у туризму.

(2) Приликом обављања послова, туристички водич мора код себе имати легитимацију туристичког водича, те на видљивом мјесту носити прописану ознаку туристичког водича.

(3) При обављању послова туристички водич је дужан код себе имати рјешење надлежног органа за пружање услуга уколико послове обавља у својству предузетника или уговор о дјелу, односно други уговор из члана 46. став 4. овог закона.

ГЛАВА VI

УСЛУГЕ У ТУРИЗМУ

Туристичке услуге

Члан 51.

(1) Туристичке услуге у смислу овог закона су: туристичке услуге у здравственом туризму, туристичке услуге на селу, туристичке услуге у ловно-риболовном туризму, туристичке услуге на водама, туристичке услуге које укљу-

чују спортско-рекреативне активности, туристичке услуге које се могу пружати у културном, конгресном, омладинском, планинском и вјерском туризму и у осталим облицима туризма и остале туристичке услуге.

(2) Туристичке услуге из става 1. овог члана могу пружати правна лица или предузетници.

(3) Услугама у конгресном туризму, у смислу овог закона, сматра се скуп туристичких услуга у вези са организовањем научних, политичких, стручних, културних и других скупова, прихват и смјештај учесника, приређивање културно-забавних и других манифестација у вези са организацијом слободног времена учесника, као и приређивање пратећих приредби (изложбе, презентације производа, продаја производа и слично).

(4) Услугама у омладинском туризму, у смислу овог закона, сматра се организовање и спровођење боравка туриста у хостелима или другим објектима који су предвиђени за омладину, као што су студентски и омладински домови, кампови, као и организовање културно-забавних, музичких, едукативних и других програма и садржаја који су у вези са боравком омладине.

(5) Туристичке услуге на скијалишту прописане су посебним законом о јавним скијалиштима.

Туристичке услуге у здравственом туризму

Члан 52.

Туристичке услуге у здравственом туризму подразумевају путовања мотивисана потребом за унапређивањем здравља и превенцију болести уз помоћ медицинских услуга, терапија, физичке активности, велнес услуга и слично, а које се конкретно односе на бањски (пружање услуга уз коришћење природно-љековитих фактора) и медицински туризам (пружање медицинских услуга из области стоматологије, пластичне хирургије, ортопедије и слично).

Туристичке услуге на селу

Члан 53.

(1) У сеоском туризму могу се пружати туристичке услуге боравка туриста ради одмора и рекреације са могућношћу учествовања у активностима на селу у складу са овим законом и прописима из области угоститељства.

(2) Туристичке услуге из става 1. овог члана су активности које су карактеристичне за сеоска подручја, као што су: пружање услуга смјештаја, берба воћа и поврћа, убирање љетине, изнајмљивање коња за јахање и сличне активности.

Туристичке услуге у ловно-риболовном туризму

Члан 54.

(1) Под туристичким услугама у ловно-риболовном туризму подразумевају се услуге: прихвата и смјештаја ловаца - риболоваца туриста у одговарајуће објекте, организовање лова и риболова и пружање других услуга за потребе ловно-риболовног туризма, као што су услуге превоза до ловишта и по ловишту, обука и изнајмљивање ловачких паса, изнајмљивање ловачког оружја, фото-сафари и слично.

(2) Туристичке услуге у ловно-риболовном туризму могу пружати привредна друштва и остала правна лица у ловиштима у складу са прописима из области ловства.

(3) Субјекти из става 2. овог члана дужни су да туристима пружају услуге у складу са одредбама овог закона и у складу са прописима из области ловства.

(4) Услуге смјештаја у објектима ловног туризма пружају се у складу са законом којим се уређује област угоститељства.

Туристичке услуге на водама

Члан 55.

(1) Под туристичким услугама на водама подразумевају се услуге на ријекама и језерима и осталим водама, као што су:

1) изнајмљивања пловних објеката за одмор и рекреацију и туристичка крстарења,

2) изнајмљивања простора уз уређену и дјелимично или потпуно заштићену обалу за смјештај пловних објеката и туриста који бораве у њима,

3) прихват, чување, одржавање и снабдијевање пловних објеката,

4) уређења и припремања пловних објеката,

5) школе пловидбе и роњења, обуке за вожњу скутера за воду, обуке за скипере, скијање на води и организовање спортских научних активности и

6) обезбјеђивања службе спасавања и пружања хитне медицинске помоћи.

(2) Туристичке услуге у туризму на водама пружају се у прихватним и пловним објектима на ријекама и језерима.

Подјела туристичких објеката на водама Члан 56.

(1) Објекти у туризму на водама дијеле се на прихватне и пловне објекте.

(2) Прихватним објектом, у смислу овог закона, сматра се објекат инсталиран на обали или води који служи за прихват, снабдијевање, чување, одржавање и поправку пловних објеката који се користе за пружање услуга корисницима туристичких услуга.

(3) Прихватни објекти, у смислу овог закона, су сидришта, пристаништа и марине.

(4) Пловним објектом, у смислу овог закона, сматра се објекат са техничким карактеристикама предвиђеним за пловидбу на води.

(5) Пловни објекти су пловни објекти намијењени за разоноду, спорт и рекреацију и пловни објекти намијењени за превоз путника и ствари.

Услови које морају да испуњавају прихватни и пловни објекти туризма на водама Члан 57.

(1) Прихватни и пловни објекти туризма на водама морају испуњавати посебне услове за поједину врсту објекта у складу са прописом којим се уређује унутрашња пловидба.

(2) Пружаоци услуга у случају изнајмљивања пловног објекта обавезни су да кориснику предају бродско свједочанство или пловидбену дозволу у складу са законом којим се уређује унутрашња пловидба, а лица која изнајмљују пловни објекат морају бити стручно оспособљена за управљање.

Туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности Члан 58.

(1) Туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности су:

1) туристичке услуге на дивљим водама, као што су: рафтинг, кајак, кану, сплаварење, кањонинг и остале сличне активности и

2) остале туристичке услуге, као што су: услуге спортског пењања, параглајдинг, спелеолошко истраживање, роњење, спелео-роњење, бициклизам, брдски бициклизам, алпинизам, горско-планинско вођење, скакање ужетом, скакање падобраном, хајкинг, трекинг, хидроспид и остале сличне активности.

(2) Правна лица и предузетници могу пружати услуге из става 1. овог члана под условима прописаним овим законом и другим прописима, а туристичке услуге на дивљим водама и у складу са законом којим се уређује област унутрашње пловидбе (у даљем тексту: пружалац услуга).

(3) За пружање услуга из става 1. овог члана пружаоци услуга морају имати запослена стручна лица, као што су: инструктори, тренери, скипери и друга лица која су обучена за пружање услуга у складу са посебним прописима, односно која посједују лиценцу издату од одговарајуће асоцијације.

(4) Министар правилником разрађује минимално-техничке услове за обављање рафтинга као туристичке услуге са спортско-рекреативним активностима.

Обавезе пружаоца туристичких услуга које укључују спортско-рекреативне активности Члан 59.

Пружалац услуга из члана 58. став 2. овог закона обавезан је да:

1) за пружање туристичких услуга обезбиједи одговарајућу опрему и одржава је у складу са посебним стандардима и прописима, зависно од врсте туристичке услуге која укључује спортско-рекреативне активности,

2) прије него што почне са пружањем услуга, посебном информацијом у писаној форми, а и усмено, упозна корисника туристичких услуга са врстама ризика приликом спровођења туристичких услуга из члана 58. став 1. овог закона,

3) у случају организованог пружања услуга из члана 58. став 1. овог закона осигура кориснике туристичких услуга од посљедица несрећног случаја и

4) упозна кориснике туристичких услуга са свим осигураним случајевима из полисе осигурања.

Обавезе пружаоца туристичких услуга које укључују спортско-рекреативне активности Члан 60.

(1) Пружалац услуга из члана 58. став 2. овог закона не смије почети са пружањем услуга прије него што корисник туристичких услуга из члана 58. став 1. овог закона потпише изјаву о разумијевању, прихватању ризика и преузимању одговорности за евентуално насталу штету и упозна се са тим.

(2) У изјави из става 1. овог члана корисник туристичких услуга обавезује се да неће потраживати накнаду штете од пружаоца услуга, осим накнада које су покривене полисом осигурања од одговорности.

(3) Лицима млађим од 18 година услуге из става 1. овог члана могу се пружати само уз сагласност родитеља, односно законског заступника или старатеља.

(4) Пружалац услуга дужан је да одбије пружање услуга кориснику који испуњава све услове утврђене овим законом, а за кога се сматра да је под утицајем алкохола или других опојних средстава.

(5) Забрањено је конзумирање алкохола и других опојних средстава током обављања активности из члана 58. став 1. овог закона.

Обавезе стручног лица код пружаоца туристичких услуга које укључују спортско-рекреативне активности Члан 61.

Стручно лице из члана 58. став 3. овог закона обавезно је да:

1) прије почетка пружања услуга сачини сигурносни извјештај и усмено обавијести кориснике туристичких услуга о сигурносним захтјевима,

2) сачини план путовања, те са његовим садржајем упозна све кориснике туристичких услуга,

3) предузме мјере за заштиту животне средине за вријеме пружања туристичких услуга из члана 58. став 1. овог закона,

4) провјери техничку исправност опреме корисника туристичких услуга,

5) благовремено обавијести претпостављене о почетку и завршетку путовања,

6) обавијести надлежне органе у случају наступања несрећног догађаја и

7) води дневник о свакој учињеној услузи.

Остале туристичке услуге Члан 62.

(1) Осталим туристичким услугама, у смислу овог закона, сматрају се: услуге на купалиштима и базенима, скијање на води, изнајмљивање скијашке и риболовне опреме, опреме за обављање спортских и рекреативних

активности, као и опреме за обављање различитих врста туристичких услуга.

(2) Уколико услуге изнајмљивања скијашке и риболовне опреме, опреме за обављање спортских и рекреативних активности, као и опреме за обављање различитих врста туристичких услуга обавља предузетник, надлежни орган у рјешењу одређује мјесто пружања тих услуга.

(3) Пружалац услуга на купалиштима и базенима обавезан је да:

1) организује спасилачку службу са спасиоцима који посједују важећу лиценцу ILS (енгл. International Life Saving) Међународне спасилачке организације за обављање посла спасиоца на купалиштима,

2) осигура кориснике туристичких услуга од последица несрећног случаја,

3) видно истакне назив купалишта, односно базена, осим ако се базен налази у склопу хотелског комплекса,

4) пропише купалишни ред и правила коришћења купалишта, односно базена,

5) уради процјену ризика,

6) обезбједи довољан број санитарних чворова, тушева са хигијенски исправном водом, кабина за пресвјачење и мобилне корпе за отпатке и

7) обезбједи снабдијевање купалишта, односно базена текућом, хигијенски исправном питком водом.

(4) Министар уз сагласност министара надлежних за послове спорта, здравља и водопривреде правилником прописује услове за пружање услуга на купалиштима и базенима, као и садржај купалишног реда, правила коришћења купалишта и процјене ризика.

Услуге изнајмљивања возила - рентакар

Члан 63.

(1) Услугама изнајмљивања возила (рентакар) сматра се изнајмљивање путничких аутомобила и возила до 3,5 тоне са возачем и без возача.

(2) Пружалац услуга из става 1. овог члана мора имати запослено најмање једно лице које ће обављати услугу возача, уколико се возила изнајмљују са возачима.

(3) Изнајмљивање возила није дозвољено:

1) за стицање добити корисника изнајмљеног возила,

2) за вршење јавног превоза лица и

3) за учествовање на спортским такмичењима или брзинским пробама.

(4) Возилима не могу управљати лица која нису наведена у уговору о изнајмљивању возила.

(5) Уговор о изнајмљивању возила мора се држати у изнајмљеном возилу за вријеме његовог изнајмљивања.

Изнајмљивање возила - услови

Члан 64.

(1) Возила која се изнајмљују не могу да буду старија од пет година и морају да испуњавају услове утврђене прописима о безбједности саобраћаја на путевима.

(2) Пружалац услуга изнајмљивања возила из члана 63. овог закона мора да посједује најмање три регистрована моторна возила, обезбједије сервисирање и паркинг-простор за сва моторна возила.

ГЛАВА VII

ПРОМОЦИЈА ТУРИЗМА И ТУРИСТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Промоција и унапређивање туризма

Члан 65.

Туристичке организације оснивају се ради обављања следећих послова:

1) промоције туристичког производа,

2) подстицања и унапређивања развоја постојећег и новог туристичког производа,

3) унапређивања и развијања свијести о значају туризма, привредним, друштвеним, културним и мултипликативним ефектима туризма на цјелокупни привредни систем и

4) унапређивања општих услова боравка туриста и пружања информација туристима.

Послови туристичких организација

Члан 66.

(1) Изузетно од члана 65. овог закона, туристичке организације могу да:

1) управљају туристичком инфраструктуром јединице локалне самоуправе или туристичког мјеста која им је дата на управљање одлуком оснивача,

2) управљају природним добрима и ресурсима који су им дати на управљање одлуком оснивача (излетишта, ловишта, паркови, плаже, језера, ријеке, природно и културно-историјско наслеђе),

3) посредују у пружању угоститељских услуга на селу, у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање,

4) организују испит за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације,

5) организују манифестације и приредбе,

6) објављују туристичке комерцијалне огласе у огласним медијима који су им дати на управљање одлуком оснивача,

7) изнајмљују сајамски простор и спортско-рекреативне реквизите,

8) продају сувенире, туристичке карте и брошуре, осим сопственог промотивног материјала и врше продају производа и услуга,

9) обављају и друге послове од јавног интереса који су у функцији развоја туризма и који нису у супротности са овим законом и другим прописима.

(2) Обављање послова из става 1. тачка 8) овог члана врши се у складу са прописима којим се уређује област трговине.

Приходи туристичких организација

Члан 67.

Приходи туристичких организација су:

1) приходи из буџета оснивача,

2) приходи од боравишне таксе, осим ако посебним законом није другачије прописано,

3) приходи од обављања послова из члана 66. овог закона,

4) кредитна задужења уз претходну сагласност оснивача,

5) донација и

6) други извори.

Правни статус туристичких организација

Члан 68.

(1) Туристичке организације имају својство правног лица и уписују се у судски регистар.

(2) Рад туристичких организација је јаван.

(3) Јавност рада обезбјеђује се на начин прописан статутом туристичке организације.

(4) У погледу права, обавеза и одговорности запослених у туристичким организацијама примјењују се прописи којим се уређује област радних односа.

(5) На остала питања о раду туристичких организација која нису уређена овим законом примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује систем јавних служби.

Врсте туристичких организација

Члан 69.

Туристичке организације су:

1) Туристичка организација Републике Српске (у даљем тексту: ТОРС),

- 2) међуопштинска туристичка организација и
- 3) туристичка организација града или општине.

Органи туристичких организација
Члан 70.

(1) Органи управљања туристичким организацијама из члана 69. овог закона су:

- 1) директор и
- 2) управни одбор.

(2) Мандат члановима органа управљања туристичким организацијама траје четири године, са могућношћу реизбора.

(3) При именовању чланова управног одбора из става 1. овог члана водиће се рачуна о равноправној заступљености оба пола.

Статут туристичке организације
Члан 71.

(1) Основни акт туристичке организације је статут.

(2) Туристичка организација која оснива организационе дијелове, као што су представништва, туристичко-информативни центри, филијале статутом уређује њихову организацију, права и дужности, те начин њиховог пословања и финансирања.

Програм рада туристичке организације
Члан 72.

(1) Туристичка организација је обавезна да за сваку пословну годину утврди програм рада и финансијски план.

(2) Годишњи програм рада и финансијски план туристичке организације обавезно садржи појединачно утврђене и планиране задатке, као и потребна финансијска средства за њихово извршавање.

(3) Туристичка организација која посједује туристичко-информативне центре у оквиру програма рада посебно исказује податке из става 2. овог члана.

(4) Након што оснивач да сагласност на програм рада и финансијски план, туристичка организација из члана 69. т. 2) и 3) овог закона доставља наведене акте ТОРС-у.

(5) ТОРС је обавезан да донесе програм рада и финансијски план најкасније до краја децембра текуће године за наредну годину, на које сагласност даје оснивач.

Извјештај о пословању са финансијским извјештајем туристичке организације
Члан 73.

(1) Туристичка организација је обавезна да приходе из члана 67. овог закона користи у складу са њиховом намјеном, програмом и финансијским планом усвојеним од оснивача, у складу са овим законом, законом којим се уређује наплата боравишне таксе, као и у складу са другим прописима.

(2) ТОРС је обавезан да донесе извјештај о пословању са финансијским извјештајем о пословању за претходну годину најкасније до краја априла текуће године.

(3) Туристичке организације из члана 69. т. 2) и 3) овог закона обавезне су да донесу извјештај о пословању са финансијским извјештајем за претходну годину најкасније до краја јуна текуће године.

(4) Након што оснивач усвоји извјештај о пословању са финансијским извјештајем, туристичке организације из члана 69. т. 2) и 3) овог закона достављају наведене акте ТОРС-у.

(5) Финансијски извјештај из ст. 2. и 3. овог члана, поред осталих података, обавезно садржи и: податке о извршењу програма рада по појединачно утврђеним задацима, утрошена финансијска средства за њихову реализацију, податке о утрошеним средствима за рад туристичких организација, посебно податке о стеченим приходима по основу члана 66. овог закона, начин и врху трошења средстава јавних прихода, те остварење укупних прихода и укупни финансијски резултат пословања.

Дестинацијска менаџмент организација
Члан 74.

(1) Туристичке организације из члана 69. овог закона, уз сагласност оснивача, у циљу планирања, координације и управљања туристичким активностима, могу са другом туристичком организацијом, привредним друштвом или предузетником који обавља дјелатност из области саобраћаја, туризма, угоститељства, промета робе и услуга, културе, спорта, информисања, конгресних и сајамских активности, основати дестинацијску менаџмент организацију, односно организацију за оперативне, маркетиншке и промотивне послове.

(2) Дјелокруг рада, начин финансирања, као и међусобна права и обавезе туристичке организације и оснивача из става 1. овог члана уређују се посебним споразумом.

ТОРС
Члан 75.

(1) Послове на промоцији и унапређивању туризма од интереса за Републику обавља ТОРС.

(2) За обављање послова из става 1. овог члана Влада је основала ТОРС.

(3) Сједиште ТОРС-а је у Бањој Луци.

Послови ТОРС-а
Члан 76.

(1) ТОРС обавља следеће послове:

1) промотивне активности у туризму:

1. програмира, организује и спроводи туристичку информативно-пропагандну дјелатност Републике у земљи и иностранству ради промовисања њених туристичких вриједности,

2. обезбјеђује информативно-пропагандна средства којима се промовишу туристичке вриједности Републике (издавачка дјелатност, огласна, електронска и аудио-визуелна средства, односи са јавношћу, наступи на сајмовима, специјализоване туристичке приредбе и манифестације, информативна дјелатност и друга промотивна средства) и

3. прикупља све врсте туристичких информација ради обавјештавања јавности, као и сачињавање и објављивање туристичког календара;

2) програмске активности у туризму:

1. припрема и предлаже Министарству План промоције,

2. обједињује туристичку понуду Републике и предузима мјере и активности на креирању туристичког тржишта и туристичког имица, као и активности на формирању марке (бренда) туристичких подручја која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације, туристичке дестинације и туристичког мјеста,

3. предузима активности на иновацији постојећег туристичког производа Републике,

4. сарађује на пословима који су у вези са стандардизацијом и класификацијом туристичког производа,

5. прати стање на туристичком тржишту и ради на истраживању туристичког тржишта с циљем позиционирања туристичког производа на иностраном туристичком тржишту,

6. прати и анализира кретања на домаћем и иностраном тржиштима и организује истраживања туристичког тржишта од интереса за информативно-пропагандну дјелатност Републике,

7. у сарадњи са Министарством предузима мјере и активности на развоју и промоцији туризма у туристички неразвијеним дијеловима Републике,

8. оснивање и организовање туристичких представништава у иностранству и информативних центара у земљи, самостално или у сарадњи са другим субјектима,

9. остали послови од јавног интереса у области туризма које Министарство повјери ТОРС-у и

10. припрема и предлаже Министарству Програм развоја туристичког производа;

3) координаторске активности у туризму:

1. координира активности у изради планова и програма рада туристичке организације из члана 69. т. 2) и 3) овог закона,

2. усклађује интересе, пружа подршку и координира начине извршења свих планских и програмских задатака туристичке организације из члана 69. т. 2) и 3) овог закона,

3. остварује сарадњу са агенцијама и осталим привредним субјектима у туризму,

4. усмјерава и координира иницијативе и активности привредних субјеката и других организација на формирању и пласману туристичког производа,

5. координира и обједињава промотивне активности туристичких субјеката, носилаца те активности на нивоу јединице локалне самоуправе и других субјеката у области туризма ради обезбјеђивања јединственог наступа туризма Републике на домаћем тржишту и иностраним тржиштима и остварује сарадњу са одговарајућим органима и организацијама у земљи ради остваривања јединствене политике у области промоције туризма земље на домаћем тржишту и иностраним тржиштима,

6. сарађује са туристичким заједницама и организацијама у Босни и Херцеговини, националним туристичким организацијама у другим земљама и међународним и регионалним организацијама у области туризма,

7. посредством Министарства предлаже Влади одлуку за укључивање ТОРС-а у међународне и регионалне програме и програме развоја и промоције туризма,

8. прописује јединствене стандарде у погледу уређења, опреме и услуга у туристичко-информативним центрима на територији Републике,

9. у координацији са туристичким организацијама из чл. 69. т. 2) и 3) овог закона води евиденцију обвезника боравишне таксе на подручју Републике који не уплаћују или неуредно уплаћују боравишну таксу и

10. координира активности са туристичким организацијама из члана 69. т. 2) и 3) овог закона на постављању туристичке сигнализације.

(2) ТОРС обавља и друге активности којима се обезбјеђује успјешно спровођење промоције туризма, као и остале активности од јавног интереса у области туризма које су наложене од Министарства.

(3) ТОРС је обавезан да приликом израде Плана промоције, а прије његовог упућивања Министарству, обави јавну расправу са туристичким организацијама из члана 69. т. 2) и 3) овог закона.

Координационо тијело ТОРС-а
Члан 77.

(1) За обављање послова из члана 76. става 1. тачка 3) овог закона ТОРС формира Координационо тијело ТОРС-а (у даљем тексту: Координационо тијело).

(2) Координационо тијело чине директор или овлашћени представник туристичких организација из члана 69. т. 2) и 3) овог закона, на начин и под условом који се утврди Статутом ТОРС-а, те један представник Министарства.

(3) Број чланова Координационог тијела из постојећих туристичких организација градова или општина, односно међуопштинских туристичких организација утврђује се одлуком Управног одбора ТОРС-а и одређује у зависности од броја постојећих туристичких организација из члана 69. т. 2) и 3) овог закона, сразмјерно њиховом туристичком значају и учешћу у укупном приходу ТОРС-а.

(4) Министарство даје сагласност на одлуку Управног одбора ТОРС-а из става 3. овог члана.

(5) Чланови Координационог тијела учествују у изради основних програмских и планских докумената ТОРС-а, на годишњем нивоу усаглашавају ставове према заједничким промотивним активностима свих туристичких организација у Републици на домаћим и иностраним тржиштима и њиховом заједничком наступу на туристичким тржиштима,

разматрају и друга питања у вези са развојем туризма у складу са овим законом и Статутом ТОРС-а.

(6) У обављању послова из става 5. овог члана органи управљања ТОРС-а обавезни су да најмање два пута годишње одрже сједницу Координационог тијела.

(7) ТОРС је обавезан извјештај са приједлогом мјера и закључака о одржаним активностима из става 5. овог члана доставити Министарству у року од 15 дана од дана завршетка сједнице Координационог тијела.

Рад ТОРС-а у иностранству и међународна сарадња
Члан 78.

(1) ТОРС може да оснива своје пословне јединице у иностранству.

(2) ТОРС може бити члан међународних организација у области туризма.

Органи управљања ТОРС-а
Члан 79.

(1) Органи управљања ТОРС-а су директор и Управни одбор ТОРС-а.

(2) Органи управљања ТОРС-а именују се на период од четири године.

Директор ТОРС-а
Члан 80.

(1) Директор представља и заступа ТОРС, организује и руководи радом ТОРС-а и одговара за законитост рада ТОРС-а, заједно са Координационим тијелом предлаже годишњи програм рада са финансијским планом Управном одбору, предлаже акте које усваја Управни одбор ТОРС-а, извршава одлуке Управног одбора ТОРС-а и предузима мјере за њихово спровођење, одговара за коришћење и располагање имовином ТОРС-а, сазива сједницу Координационог тијела и врши друге послове утврђене законом и Статутом.

(2) За директора ТОРС-а може да буде изабрано лице које испуњава посебне услове:

1) завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом,

2) најмање пет година радног искуства у струци, од чега најмање три године на руководећим пословима у туристичком сектору и

3) активно знање енглеског језика на нивоу C1 у складу са CEF стандардима.

(3) Директора ТОРС-а именује и разрешава Влада на приједлог Министарства, уз претходно спроведен поступак јавне конкуренције.

Управни одбор ТОРС-а
Члан 81.

(1) Управни одбор ТОРС-а има три члана, од којих се два члана бирају посредством јавног конкурса из реда стручних лица из области туризма.

(2) Чланове Управног одбора ТОРС-а именује и разрешава Влада на приједлог Министарства, након спроведеног поступка јавне конкуренције, осим уколико овим законом није другачије прописано.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, једног члана Управног одбора ТОРС-а делегира Привредна комора Републике Српске.

(4) За чланове Управног одбора ТОРС-а може да буде изабрано лице које испуњава посебне услове:

1) завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом правног или туристичког смјера и

2) најмање три године радног искуства у струци.

(5) Управни одбор ТОРС-а надлежан је да:

1) доноси статут ТОРС-а,

2) доноси годишњи програм рада са финансијским планом,

3) усваја годишњи извјештај о пословању, са финансијским извјештајем,

4) доноси одлуку о оснивању представништва у иностранству и информативних центара у земљи и иностранству,

5) одлучује о коришћењу средстава у складу са законом и Статутом ТОРС-а,

6) одлучује о саставу, начину избора и рада чланова Координационог тијела и

7) обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

(6) Акти из става 5. т. 1), 2), 3) и 4) овог члана доносе се уз сагласност Владе.

Надзор над радом ТОРС-а Члан 82.

(1) Надзор над радом туристичких организација из члана 69. овог закона врши Министарство.

(2) Министарство надзире законитост рада туристичких организација, законитост њихових аката и степен извршења програма рада.

(3) У вршењу надзора Министарство је овлашћено да:

1) захтијева извјештаје и податке о раду,

2) утврди стање извршавања послова, упозори на уочене неправилности и одреди мјере и рокове за њихово отклањање,

3) даје инструкције,

4) наложи предузимање послова које сматра као потребне,

5) покрене поступак за утврђивање одговорности,

6) обавијести управну инспекцију у складу са посебним законом и

7) предложи Влади да предузме мјере за које је овлашћена.

(4) У случају да органи управљања ТОРС-а не поступе у складу са чл. 72, 73. и 76. овог закона, Министарство ће упутити приједлог Влади за покретање поступка утврђивања њихове одговорности.

(5) У вршењу надзора из става 1. овог члана Министарство је обавезно да Влади припреми годишњу информацију о реализованим пројектима туристичких организација из члана 69. овог закона који су се финансирани од средстава јавних прихода.

Туристичка организација града или општине и међуопштинска туристичка организација Члан 83.

(1) За обављање послова из чл. 65. и 66. овог закона за територију једне или више јединица локалне самоуправе, јединица локалне самоуправе може да оснује туристичку организацију града или општине и/или међуопштинску туристичку организацију.

(2) Туристичка организација града или општине и међуопштинска туристичка организација усклађују своје програмске активности на организовању туристичке информативно-пропагандне и промотивне дјелатности у туризму са програмима рада ТОРС-а.

Међуопштинска туристичка организација Члан 84.

(1) Међуопштинска туристичка организација (у даљем тексту: МТО) оснива се за туристичка подручја (туристичке регије) које су дефинисане Стратегијом развоја туризма, и то за:

1) бањалучку туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Бања Лука, Козарска Дубица, Костајница, Градишка, Србац, Прњавор, Лакташи, Приједор, Нови Град, Крупа на Уни, Оштра Лука, Челинац, Котор Варош, Кнежево, Мркоњић Град, Језеро, Шипово, Рибник, Купрес, Источни Дрвар, Дринић,

2) добојску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Добој, Дервента, Теслић, Петрово, Брод, Модрича, Шамац, Доњи Жабар, Пелагићево, Вукосавље, Станари,

3) зворничко-бијељинску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Бијељина, Угљевик, Лопаре, Зворник, Осмаци, Шековићи, Власеница, Братунац, Милићи, Сребреница,

4) сарајевску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Источни Стари Град, Источно Ново Сарајево, Источна Илиџа, Пале, Трново, Хан Пијесак, Соколац, Рогатица,

5) фочанску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Фоча, Калиновик, Вишеград, Ново Горажде, Рудо, Чајниче и

6) требињску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Требиње, Љубиње, Билећа, Берковићи, Гацко, Невесиње, Источни Мостар.

(2) На остала питања о раду МТО, као што су оснивање, органи управљања, статус, доношење одлука, усвајање програма рада, извјештаја о пословању са финансијским извјештајима примјењују се одговарајуће одредбе закона којим је уређен систем јавних служби и закона којим се уређује систем локалне самоуправе.

Послови туристичке организације града или општине и МТО Члан 85.

Туристичка организација града или општине и МТО обављају послове:

1) промоције туризма јединице локалне самоуправе за туристичка подручја (туристичке регије),

2) унапређивања и промоције изворних вриједности јединице локалне самоуправе, као што су традиција, обичаји, етнологско благо,

3) стварања претпоставки за валоризацију туристичких ресурса града или општине,

4) сарадње и координације са привредним субјектима који обављају туристичку дјелатност или остале дјелатности које су директно или индиректно повезане са туристичком дјелатношћу ради заједничког договарања, утврђивања и спровођења политике развоја туризма и његове промоције у оквиру стратегије развоја Републике и града или општине,

5) промоције и организовања културних, умјетничких, спортских и других скупова и манифестација које доприносе развоју туристичке понуде мјеста, града или општине,

6) подстицања развоја подручја града или општине, која нису укључена или су недовољно укључена у туристичку понуду града, односно општине,

7) подстицања и организација активности усмјерених на заштити и одржању културно-историјских споменика и других материјалних добара од интереса за туризам и њихово укључивање у туристичку понуду,

8) организовања акција ради очувања туристичког простора, унапређивања туристичког округа и заштите животне средине на подручју града или општине,

9) израде програма и планова промоције туризма у складу са Стратегијом промоције туризма и програмских активности ТОРС-а,

10) реализовања програма боравка студијских група, пружање осталих сервисних информација и услуга туристима,

11) сарадње са удружењима, невладиним организацијама из области туризма,

12) сарадње са другим туристичким организацијама у Републици, односно БиХ,

13) обраде података о броју и структури туриста на подручју града или општине, те прикупљање и обрада свих других показатеља битних за праћење извршења постављених циљева и задатака, и то најмање једном у шест мјесеци на годишњем нивоу,

14) спровођења анкета и других истраживања у циљу утврђивања оцјене квалитета туристичке понуде на територији града или општине,

15) израде извјештаја о извршењу задатака, анализа и оцјена остварења програма рада и финансијског плана туристичке организације града или општине,

16) израде извјештаја и информација за потребе ТОРС-а,

17) оснивања туристичко-информативних центара,

18) учествовања у дефинисању циљева и политике развоја на нивоу града или општине,

19) прикупљања података за потребе информисања туриста,

20) посредовања у пружању угоститељских услуга на селу, у апартманима, собама и кућама за одмор,

21) обезбјеђивања и израде информативно-пропагандног материјала којим се промовишу туристичке вриједности јединице локалне самоуправе, као што су: штампане публикације, аудио и видео-промотивни материјал, промоција путем веб-портала, сувенири, презентације,

22) организације испита за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације,

23) вођења евиденције обвезника боравишне таксе на подручју јединице локалне самоуправе који не уплаћују или неуредно уплаћују боравишну таксу и

24) сарадње са надлежним органом града или општине при одређивању радног времена угоститељских објеката на територији јединице локалне самоуправе и друге послове од интереса за промоцију туризма на подручју града или општине у складу са посебним прописима.

Посебни услови за избор директора и управног одбора туристичке организације града или општине и МТО

Члан 86.

(1) За директора туристичке организације града или општине и МТО може да буде изабрано лице које испуњава посебне услове:

1) завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом,

2) најмање двије године радног искуства у струци, од чега најмање једна година на руководећим пословима у туристичком сектору и

3) активно знање једног страног језика на нивоу B2, C1 или C2 у складу са CEF стандардима.

(2) За члана Управног одбора туристичке организације града или општине и МТО може да буде изабрано лице које испуњава посебне услове:

1) завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалент економског, правног или туристичког смјера и

2) најмање двије године радног искуства у струци.

(3) Остале надлежности директора туристичке организације града или општине и МТО утврђују се у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује рад јавних служби.

Туристичко-информативни центри

Члан 87.

(1) На територији јединица локалне самоуправе туристичка организација града или општине или МТО може основати посебне организационе дијелове, односно туристичко-информативне центре.

(2) Туристичко-информативни центар нема својство правног лица и обавља послове:

1) пружања основних информација туристима у вези са њиховим смјештајем и боравком у туристичком мјесту,

2) промоције и подршке у организовању традиционалних манифестација, забавног, спортског и културног карактера у туристичком мјесту,

3) активног учествовања у пројектима усмјереним на очување животне средине,

4) праћења туристичког промета у туристичком мјесту,

5) сарадње са локалном туристичком привредом,

6) сарадње са осталим субјектима на територији јединице локалне самоуправе који директно или индиректно учествују у креирању локалног туристичког производа и

7) друге послове у складу са статутом туристичке организације града или општине, односно МТО.

Туристичка сигнализација

Члан 88.

(1) Туристички потенцијали, као и садржаји туристичке понуде обиљежавају се одговарајућим сликама, симболима и натписима (у даљем тексту: туристичка сигнализација).

(2) Туристичка сигнализација представља знакове, односно табле, паное или карте којима се усмјеравају и обавјештавају туристи, пјешаци, бициклисти и учесници у саобраћају о културним, историјским, природним и туристичким знаменитостима, објектима туристичке инфраструктуре и супраструктуре, манифестацијама и осталим садржајима туристичке понуде.

(3) Туристичка сигнализација не смије бити оштећена или непрописно постављена.

(4) Министар правилником прописује садржину и начин истицања туристичке сигнализације.

Услови за постављање туристичке сигнализације

Члан 89.

Туристичка сигнализација се поставља на основу одобрења надлежног органа у складу са посебним прописима из области безбједности саобраћаја на путевима, а према захтјеву ТОРС-а или туристичке организације града или општине, односно МТО.

ГЛАВА VIII

ЕВИДЕНЦИЈА У ТУРИЗМУ И ФИНАНСИРАЊЕ ТУРИЗМА

Евиденција у туризму

Члан 90.

(1) Министарство води електронску евиденцију у туризму у којој се уписују подаци о броју:

1) агенција,

2) пружалаца ловно-туристичких услуга,

3) пружалаца услуга у туризму који укључује спортско-рекреативне активности,

4) пружалаца туристичких услуга на селу,

5) туристичких водича,

6) туристичких мјеста,

7) субјеката који пружају услуге изнајмљивања возила,

8) пружалаца услуга у осталим облицима туризма и

9) туристичких организација.

(2) Министарство, по службеној дужности, прибавља податке о регистрованим туристичким субјектима од Агенције за посредничке и финансијске услуге ради њиховог уноса у евиденцију из става 1. овог члана.

(3) Подаци који се прикупљају и обрађују у евиденцији из става 1. овог члана, а односе се на туристичке водиче, морају бити разврстани по полу.

(4) Министар правилником прописује садржај, изглед и начин вођења евиденције у туризму.

Подстицајне мјере за развој туризма

Члан 91.

(1) У циљу усмјеравања и подстицања развоја туризма у буџету Републике могу се планирати средства за:

1) учешће у финансирању израде Стратегије, Плана промоције, Мастер плана, програма развоја туристичког

производа, студија изводљивости туристичких пројеката, урбанистичких и просторних планова, планова туристичких мјеста и мјеста за одмор,

2) учешће у финансирању промотивних активности туристичких дестинација, као и учешће на туристичким манифестацијама у земљи и иностранству,

3) подстицање изградње туристичке инфраструктуре и туристичке супраструктуре,

4) унапређивање постојеће туристичке понуде,

5) подстицање домаћег и рецептивног туризма и

6) финансирање пројеката из области туризма или других области сродних туризму, као што су угоститељство, услужне дјелатности, културне, спортске и остале сродне дјелатности које се могу туристички валоризовати.

(2) Право на додјелу намјенских средстава имају субјекти који су регистровани у Републици и у Дистрикту Брчко за обављање дјелатности туризма и угоститељства или са туризмом непосредно повезаних дјелатности, а ти субјекти могу бити:

1) привредна друштва и предузетници,

2) физичка лица која пружају угоститељске услуге на селу, апартману, кући за одмор, односно соби за изнајмљивање,

3) удружења, невладине организације и остале непрофитне организације,

4) пољопривредне задруге,

5) јединице локалне самоуправе и туристичке организације града или општине, односно МТО и остале јавне установе и правна лица основана на нивоу јединице локалне самоуправе и

6) јавне установе и јавна предузећа.

(3) Дојела намјенских средстава за развој туризма врши се:

1) на основу јавног конкурса и

2) рјешењем министра за износе до 5.000 КМ и за додјелу субвенције у туризму.

(4) За спровођење конкурса министар именује комисију за спровођење поступка додјеле намјенских средстава.

(5) За спровођење поступка контроле утрошка додијелих намјенских средстава министар именује комисију за контролу утрошка намјенских средстава за развој туризма.

(6) Избор пројеката који ће бити финансирани или суфинансирани намјенским средствима врши се према следећим критеријумима:

1) туристичка валоризација активности, оправданост и сврсисходност активности, допринос активности развоју туристичке и угоститељске привреде и њен значај са становишта развоја појединих облика туризма према програмима рада Министарства и стратешким документима у туризму,

2) допринос пројекта развоју туристичких производа,

3) допринос побољшању и унапређивању стандарда и квалитета туристичке и угоститељске понуде, као и друштвеног социоекономског окружења и

4) степен развијености јединице локалне самоуправе.

(7) Министар доноси рјешење о одређивању износа намјенских средстава и закључује уговор о финансирању пројекта из области туризма.

(8) Уговор о финансирању пројекта из области туризма садржи податке о додијелићем финансијском износу, прецизно утврђену сврху трошења буџетских средстава, висину учешћа корисника средстава у финансирању пројекта из сопствених или других извора, динамику преноса буџетских средстава, обавезу редовног извјештавања Министарства о намјенском утрошку средстава, начин контроле утрошка додијелићених средстава, те остала међусобна права и обавезе уговорних страна.

(9) Влада, на приједлог Министарства, уредбом прописује услове и критеријуме за додјелу средстава, као и

поступак и начин додјеле и коришћења средстава, односно начин контроле утрошка средстава из става 1. овог члана.

Обавезе корисника подстицаја

Члан 92.

(1) Корисник подстицаја из члана 91. став 2. овог закона обавезан је да Министарству благовремено достави извјештај о утрошку финансијских средстава са потребним доказима у року који је одређен уговором.

(2) Корисник подстицаја обавезан је да намјенски утроши додијелена средства.

(3) Корисник подстицаја обавезан је да чува документацију на основу које су додијелена намјенска средства Министарства најмање три године од дана закључења уговора.

(4) Корисник подстицаја дужан је да без одгађања, у случају настанка околности које отежавају или онемогућавају реализацију уговорених обавеза, а најкасније у року од пет дана од дана настанка околности обавијести Министарство о:

1) одгађању или промјени рока за реализацију уговорне обавезе,

2) настанку околности које спречавају или одуговлаче реализацију уговора,

3) статусним и другим битним организационим и кадровским промјенама које могу утицати на реализацију уговорне обавезе,

4) промјени оквира задатка или циљева активности,

5) потреби за додатним подстицајима за реализацију активности,

6) намјери уговарања или подуговарања и извођења одређених активности и

7) другим важнијим питањима која се појаве у тренутку реализације уговорних одредаба, а који на одређен начин мијењају пројектне активности или уговорене обавезе.

(5) Корисник подстицаја који у уговореном року не достави извјештај са пратећим доказима о намјенском утрошку новчаних средстава или достави неуредан и непотпун извјештај, злоупотреби, односно ненамјенски утроши средства или не реализује пројекат, губи право на коришћење финансијских средстава прописаних овим законом, те има обавезу да врати додијелена средства увећана за законску затезну камату.

ГЛАВА IX

НАДЗОР

Управни надзор

Члан 93.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове и посебне организационе јединице за обављање инспекцијских послова у градској, односно општинској управи јединица локалне самоуправе посредством тржишног инспектора, здравственог инспектора, техничког инспектора, саобраћајног инспектора, те урбанистичко-грађевинског и еколошког инспектора.

(3) Тржишни инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише регистрацију и категоризацију туристичког субјекта и туристичког мјеста, обавезе туристичких субјеката из овог закона које се односе на испуњеност осталих минимално-техничких услова за рад, истицање пословног имена и радног времена, вођење прописане евиденције, закључивање уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о путовању), уговора о извођењу екскурзије и осталих уговора у агенцијском пословању, истицање и придржавање објављених цијена услуга, издавање рачуна, прибављање јемства и гаранције, план путовања и услове за запослена лица код туристичког субјекта.

(4) Здравствени инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона врши надзор над санитарно-техничким и хигијенским условима у објектима у којима се обавља туристичка дјелатност, осим у просторијама у којима надзор обавља инспектор за храну.

(5) Технички инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише техничке прописе у погледу исправности опреме која се користи код туристичких услуга са спортско-рекреативним активностима и код туристичких услуга туризма на води.

(6) Саобраћајни инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише испуњеност саобраћајно-техничких услова прихватних и пловних објеката код туризма на води и пловних објеката код туристичких услуга са спортско-рекреативним активностима, као и испуњеност услова прописаних за возила која су предмет изнајмљивања (рентакар).

(7) Урбанистичко-грађевински и еколошки инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише испуњеност грађевинских услова за обављање туристичке дјелатности у објектима, заштиту животне средине код туристичких услуга на води, услуга са спортско-рекреативним активностима и осталих туристичких услуга.

Отклањање утврђених неправилности Члан 94.

(1) Ако у вршењу инспекцијског надзора над примјеном одредаба овог закона или прописа донесених за његово спровођење, тржишни инспектор утврди да закон није примјењен или је неправилно примјењен, односно да туристички субјект није поступио по обавезама из овог закона, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, дужан је да донесе рјешење којим се налаже отклањање утврђених неправилности и да одреди рок за њихово отклањање.

(2) Ако недостаци и неправилности из става 1. овога члана угрожавају здравље и живот корисника туристичке услуге или запосленог особља код туристичког субјекта, тржишни инспектор ће усменим рјешењем у записнику забранити обављање туристичке дјелатности у објекту у којем су утврђени недостаци и неправилности, док се утврђени недостаци и неправилности не отклоне.

(3) Тржишни инспектор дужан је да донесе рјешење о забрани обављања туристичке дјелатности ако се утврђене неправилности у предвиђеном року не отклоне.

(4) Забрана из ст. 1. и 2. овог члана траје до отклањања неправилности које су проузроковале забрану.

(5) Ако у поступку инспекцијског надзора тржишни инспектор утврди да је за пружене услуге у туризму заручната или наплаћена виша цијена од утврђене, а туристички субјект одбије да врати више наплаћени износ, рјешењем ће наредити даваоцу услуге враћање више наплаћеног износа оштећеном кориснику туристичке услуге.

Привремено затварање објекта Члан 95.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је овлашћен и дужан да изрекне мјеру забране обављања туристичке дјелатности до отклањања неправилности ако:

1) туристичку дјелатност обавља лице које није регистровано код надлежног суда или надлежног органа јединице локалне самоуправе и

2) агенција обавља послове из члана 22. овог закона без прибављене лиценце.

(2) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је овлашћен и дужан да привремено затвори објект у којем се обавља туристичка дјелатност и донесе рјешење ако:

1) агенција послује без важећег јемства, односно без важеће банковне гаранције за извођење екскурзије,

2) агенција престане да испуњава остале услове на основу којих је издата лиценца или су наступиле околности које су разлог за одузимање лиценце,

3) агенција организује туристичко путовање без закљученог уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о путовању), уговора о извођењу екскурзије или ако посредује у организацији туристичког путовања без уговора о субагентури, односно посредничког уговора у туризму,

4) туристички субјект обавља послове агенције или пружа остале туристичке услуге из овог закона, а објект, просторија и простор у којима се пружају услуге не испуњавају прописане опште минимално-техничке услове за обављање туристичке дјелатности,

5) приликом реализације туристичког пакет-аранжмана или излета агенција не користи превозна средства у којима су корисници туристичких услуга осигурани,

6) купалиште није опремљено неопходним уређајима и опремом или пружалац услуга на купалишту није урадио процјену ризика и

7) се инспектору онемогући вршење послова инспекцијског надзора.

(3) У вршењу инспекцијског надзора технички инспектор је, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, овлашћен и дужан да привремено затвори дио објекта у којем се пружају туристичке услуге са спортско-рекреативним активностима и туристичке услуге туризма на води и донесе рјешење ако нису испуњени услови из техничких прописа који се односе на исправност опреме која се користи код туристичких услуга са спортско-рекреативним активностима и код туристичких услуга туризма на води.

(4) У вршењу инспекцијског надзора саобраћајни инспектор је, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, овлашћен и дужан да привремено затвори објект у којем се пружају услуге изнајмљивања возила и донесе рјешење ако се услуге рентакара пружају без испуњености услова из члана 64. овог закона.

(5) У случају затварања објекта у којем се обавља туристичка дјелатност надлежни инспектор из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана дужан је да га запечати.

(6) О затварању објекта у којем се обавља туристичка дјелатност надлежни инспектор из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана дужан је да сачини записник и у року од 48 сати од тренутка затварања објекта донесе рјешење против кога се може изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

Контрола испуњености услова Члан 96.

Испуњеност услова из члана 17. став 1. овог закона провјерава тржишна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, а најкасније у року који је прописан законом којим се уређује пословање привредних друштава и законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

Примјена закона и право на жалбу Члан 97.

(1) У поступку примјене овог закона и прописа донесених на основу њега примјењују се правила општег управног поступка, односно одговарајуће одредбе закона којим се уређује инспекцијски надзор, ако овим законом није другачије прописано.

(2) Против рјешења тржишног инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

(3) Жалба против рјешења инспектора не одгађа његово извршење.

ГЛАВА X

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

(новчана казна од 2.000 КМ до 10.000 КМ, новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ, новчана казна од 1.500 КМ до 7.500 КМ)

Члан 98.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај туристички субјект као привредно друштво ако:

1) обавља послове агенције, а не обезбједи јемство из члана 34. ст. 1. и 2. овог закона,

2) као агенција организује групна школска путовања, а не обезбједи банковну гаранцију из члана 35. став 1. овог закона и

3) обавља дјелатност агенције без прибављене лиценце из члана 37. став 1. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 1.500 КМ до 7.500 КМ, новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ)

Члан 99.

(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се за прекршај туристички субјект као привредно друштво ако:

1) обавља дјелатност без рјешења надлежног органа из члана 17. ст. 2. и 3. овог закона,

2) обавља послове агенције без испуњености услова у погледу простора, уређаја и опреме из члана 23. овог закона,

3) као агенција послује без закљученог уговора из члана 29. овог закона,

4) посједује лиценцу Министарства за обављање послова из члана 33. став 2. овог закона, а не бави се организацијом и спровођењем сопствених туристичких пакет-аранжмана или излета на подручју Републике, односно Босне и Херцеговине, односно не обавља послове који се односе искључиво на рецептивни или домаћи туризам и

5) обавља послове агенције, а јемство не посједује у периоду трајања лиценце из члана 34. став 4. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ, новчана казна од 600 КМ до 3.000 КМ)

Члан 100.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај туристички субјект као привредно друштво ако:

1) обавља послове агенције супротно одредбама члана 22. овог закона,

2) дневно не води евиденцију продатих туристичких путовања (члан 25. тачка 10),

3) не објави услове, садржај и цијену сваке појединачне услуге (визирање, резервације, излети и остало) коју пружа и не придржава се тих услова, садржаја и цијена (члан 25. став 1. тачка 18),

4) не донесе опште услове путовања и програм путовања у складу са чл. 26. и 27. Закона, а у вези са чланом 25. став 1. тачка 1) овог закона,

5) обавља послове агенције супротно одредбама чл. 24. и 32. овог закона,

6) посредује у организацији туристичког путовања без закљученог уговора о субагентури, односно посредничког уговора из члана 30. овог закона,

7) пружа туристичке услуге које укључују спорско-рекреативне активности, а прије него што почне са пружањем услуга, посебном информацијом у писаној форми,

те усмено не упозна корисника туристичких услуга са врстама ризика приликом спровођења туристичких услуга из члана 58. став 1. овог закона и не осигура кориснике туристичких услуга од посљедица несрећног случаја (члан 59. т. 2) и 3),

8) пружа туристичке услуге из чл. 58. и 62. овог закона, а не испуњава услове у погледу пословних просторија, уређаја и опреме,

9) пружа услуге у туризму на дивљим водама или туристичке услуге које укључују спорско-рекреативне активности, а нема запослена лица са одговарајућом лиценцом из члана 58. став 3. овог закона и

10) пружа туристичке услуге које укључују спорско-рекреативне активности, а не одржава опрему у технички исправном стању у складу са чланом 59. тачка 1) овог закона.

(2) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 600 КМ до 3.000 КМ.

(3) За прекршаје из ст. 1. и 2. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ, новчана казна од 500 КМ до 2.500 КМ, новчана казна од 400 КМ до 2.000 КМ)

Члан 101.

(1) Новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ казниће се за прекршај туристички субјект као привредно друштво ако:

1) послуже супротно прописаним обавезама из члана 16. став 3. овог закона,

2) обавља послове агенције, а не назначи пословно име из члана 21. овог закона,

3) обавља послове агенције и пружа услуге посредством интернета супротно одредбама члана 23. ст. 4. и 5. овог закона,

4) корисника туристичке услуге не упозна са садржајем јемства (члан 25. став 1. тачка 3),

5) се не придржава утврђених цијена и садржаја појединачних (визирање, резервације, излети, остало) услуга, те свих услова наведених у општим условима путовања, програму путовања и уговору (члан 25. став 1. тачка 4),

6) не нуди и не продаје програме путовања који су припремљени на основу закљученог уговора са трећим лицима којима је повјерио извршење услуга из тог програма путовања (члан 25. став 1. тачка 5),

7) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у ком обавља дјелатност на видном мјесту не истакне лиценцу у складу са чланом 25. став 1. тачка 11) овог закона,

8) не понуди кориснику туристичке услуге осигурање од посљедица несрећног случаја, повреде, смрти, оштећења или губитка пртљага, добровољно здравствено осигурање за вријеме путовања и боравка у иностранству, те осигурање од отказа путовања (члан 25. став 1. тачка 12),

9) не ангажује током путовања на језику групе за коју се аранжман реализује најмање једног туристичког водича или туристичког пратиоца за групу од десет до 50 корисника туристичких услуга, те најмање једног на сваких следећих 50 корисника туристичких услуга, односно најмање једног туристичког водича или туристичког пратиоца на сваки двоспратни аутобус (енгл. double decker) у складу са чланом 25. став 1. тачка 13) овог закона,

10) обавља послове агенције, а ангажује неовлашћеног туристичког водича, туристичког пратиоца или туристичког аниматора који не испуњава услове из закона (члан 25. став 1. тачка 14),

11) као пословну тајну не чува податке о кориснику туристичке услуге или их достави другом лицу без корисничког изричитог одобрења (члан 25. став 1. тачка 16),

12) сваку промјену регистрованог податка о сједишту, пословној јединици, односно издвојеној пословној просто-

рији не пријави Министарству у року од 15 дана од дана настале промјене (члан 25. став 1. тачка 17),

13) у рекламним и промотивним материјалима, као и у свим пословним документима видљиво не назначи пословно име и сједиште, те идентификациони број (члан 25. став 1. тачка 19),

14) обавља послове агенције, а садржај утврђених општих услова путовања и програма путовања не усагласи са чланом 26. став 2. и чланом 27. став 1. овог закона,

15) опште услове путовања не стави на располагање корисницима туристичких услуга 26. став 3. овог закона,

16) програм путовања не уручи кориснику туристичке услуге непосредно или електронским путем прије закључивања уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања), (члан 28. став 1),

17) се уз уговор не приложи списак корисника услуга групног путовања овјерен од одговорног лица васпитно-образовне установе и не прибави писмена сагласност родитеља, односно старатеља свих корисника услуга групног путовања (члан 29. ст. 5. и 6),

18) уговори нису сачињени на једном од језика конститутивних народа у БиХ (члан 29. став 7) и не обезбиједи превод уговора који је овјерен од овлашћеног лица у случају из члана 29. став 8. овог закона,

19) у програму путовања и у уговору закљученим са корисником туристичке услуге не назначи својство у коме наступа, наведе пословно име и број лиценце агенције у својству организатора туристичког путовања, као и кориснику туристичке услуге не стави на располагање програм и опште услове агенције у својству организатора туристичког путовања у писаној форми (члан 30. став 2),

20) продаје или нуди на продају туристички пакет-аранжман или излет друге агенције, а не продаје туристичка путовања под истим условима као и агенција у својству организатора путовања (члан 30. став 3),

21) обавља послове агенције, а не испуњава услове у погледу кадровске оспособљености из члана 33. ст. 1. и 2. овог закона,

22) пружа туристичке услуге супротно одредбама члана 51. ст. 3. и 4, чл. 52, 53. и 54. овог закона,

23) пружа туристичке услуге на водама супротно одредбама чл. 55. и 57. овог закона,

24) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а кориснике туристичких услуга не упозна са осигураним случајевима из члана 59. тачка 4) овог закона,

25) пружа услуге које укључују спортско-рекреативне активности супротно одредбама члана 60. став 1. овог закона,

26) поступи супротно одредбама члана 60. ст. 3, 4. и 5. овог закона,

27) пружа туристичке услуге на купалишту и остале туристичке услуге супротно одредбама члана 62. став 3. овог закона,

28) обавља дјелатност изнајмљивања возила, а не испуњава услове из чл. 63. и 64. овог закона и

29) врши изнајмљивање возила супротно одредбама члана 63. став 3. овог закона.

(2) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 400 КМ до 2.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 1.500 КМ до 7.500 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ, новчана казна од 600 КМ до 3.000 КМ)

Члан 102.

(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се туристичка организација ако:

1) ненамјенски утроши средства из члана 67. т. 1) и 2) овог закона (члан 73. став 1) и

2) поступи супротно одредбама члана 86. овог закона.

(2) Новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ казниће се туристичка организација ако:

1) донесе програм полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича из члана 43. став 6. овог закона без претходно прибављене сагласности (члан 44. став 4),

2) не донесе програм рада и финансијски план најкасније до краја децембра текуће године за наредну годину (члан 72. став 5),

3) не донесе извјештај о пословању са финансијским извјештајем о пословању у року прописаном чланом 73. ст. 2. и 3. овог закона,

4) не достави ТОРС-у програм рада и извјештај о пословању са финансијским извјештајем у складу са чланом 72. став 4. и чланом 73. став 4. овог закона и

5) поступи супротно одредбама члана 77. став 6. овог закона и не достави извјештај Министарству у року из члана 77. став 7. овог закона.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у туристичкој организацији новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ, а за прекршај из става 2. овог члана новчаном казном од 600 КМ до 3.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 500 КМ до 2.500 КМ, новчана казна од 400 КМ до 2.000 КМ)

Члан 103.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се туристичке организације из члана 69. т. 2) и 3) овог закона ако:

1) не планирају своје промотивне активности у годишњем програму рада у складу са Планом промоције (члан 8. став 5) и

2) програм рада, финансијски план или извјештај о пословању не садржи податке из члана 72. ст. 2. и 3. и члана 73. став 5. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 400 КМ до 2.000 КМ казниће се одговорно лице у туристичкој организацији из члана 69. т. 2) и 3) овог закона.

Прекршаји

(новчана казна од 1.500 КМ до 7.500 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ, новчана казна од 600 КМ до 3.000 КМ, новчана казна од 400 КМ до 2.000 КМ)

Члан 104.

(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се правно лице ако:

1) пружа услуге у туризму на дивљим водама или туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а нема запослена лица са одговарајућом лиценцом из члана 58. став 3. овог закона и

2) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а не одржава опрему у технички исправном стању у складу са чланом 59. тачка 1) овог закона и ако прије него што почне са пружањем услуга, посебном информацијом у писаној форми, те усмено, не упозна корисника туристичких услуга са врстама ризика приликом спровођења туристичких услуга из члана 58. став 1. овог закона и не осигура кориснике туристичких услуга од посљедица несрећног случаја (члан 59. т. 2) и 3).

(2) Новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ казниће се правно лице ако:

1) прије закључивања уговора о организацији екскурзије не прибави писмену сагласност родитеља, односно старатеља свих корисника услуга групног путовања (члан 29. став 6),

2) за вријеме организације путовања не користи искључиво услуге превозника и превозна средства у којима су путници и пртљаг осигурани (члан 41. став 3),

3) посредује у пружању услуга туристичког водича, а кориснику услуге не изда рачун (члан 46. став 5),

4) пружа туристичке услуге супротно одредбама члана 51. ст. 3. и 4, чл. 52, 53. и 54. овог закона,

5) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а кориснике туристичких услуга не упозна са осигураним случајевима у складу са чланом 59. тачка 4) овог закона и

6) пружа услуге које укључују спортско-рекреативне активности супротно одредбама члана 60. ст. 1, 3, 4. и 5. овог закона.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 600 до 3.000 КМ, а за прекршај из става 2. овог члана новчаном казном од 400 КМ до 2.000 КМ.

Прекршаји

(Новчана казна од 500 КМ до 2.500 КМ)

Члан 105.

Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се физичко лице ако:

1) пружа услуге туристичког водича и туристичког пра-тиоца, а не испуњава услове из члана 43. став 1, члана 44. став 1, члана 45. став 2, члана 46. став 1. и члана 49. став 1. овог закона,

2) пружа услуге туристичког водича без закљученог уговора о дјелу или другог уговора из члана 46. став 4. овог закона,

3) поступи супротно од одредаба члана 48. ст. 6. и 7. и члана 50. став 1. овог закона и

4) у својству стручног лица пружа услуге у туризму на дивљим водама или туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а не поступи по обавези из члана 61. став 1. т. 1), 2), 4), 6) и 7) овог закона.

Прекршаји

(новчана казна од 300 КМ до 1.500 КМ)

Члан 106.

Новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се физичко лице ако:

1) поступи супротно одредбама члана 44. став 2, члана 47. и члана 48. став 1. овог закона,

2) пружа услуге туристичког водича а не посједује легитимације и ознаке и ако код себе нема рјешење надлежног органа за пружање услуга уколико послове обавља у својству предузетника или уговор о дјелу, односно други уговор (члан 50. ст. 2. и 3) и

3) поступи супротно одредбама члана 60. став 5. овог закона.

Заштитна мјера

Члан 107.

(1) За учињене прекршаје из члана 98. овог закона који су поновно почињени од истог туристичког субјекта у року од двије године од дана правоснажности рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања туристичке дјелатности у трајању од 90 дана до шест мјесеци.

(2) За учињене прекршаје из чл. 99. и 100. овог закона који су поновно почињени од истог туристичког субјекта у року од двије године од дана правоснажности рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања туристичке дјелатности у трајању до 90 дана.

ГЛАВА XI

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Усклађивање пословања туристичких субјеката

Члан 108.

Туристички субјекти ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу подзаконских аката из члана 115. овог закона, осим ако овим законом није другачије прописано.

Усклађивање пословања агенција

Члан 109.

(1) Туристичке агенције, организатори туристичког путовања (тур-оператори) који на дан ступања на снагу овог закона посједују важећу лиценцу Министарства настављају са обављањем послова агенције до окончања поступка ревизије.

(2) Туристичке агенције, организатори туристичког путовања (тур-оператори) који на дан ступања на снагу овог закона посједују важећу лиценцу Министарства, која је издата примјеном члана 31. Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/11 и 67/13), дужни су да Министарству доставе банковну гаранцију или полису осигурања са лимитом одговорности и осигураним случајевима из члана 34. ст. 1. и 3. овог закона у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

(3) Туристичке агенције, организатори туристичког путовања (тур-оператори) који на дан ступања на снагу овог закона посједују важећу лиценцу Министарства, која је издата примјеном члана 32. Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/11 и 67/13), дужни су да Министарству доставе банковну гаранцију или полису осигурања са лимитом одговорности и осигураним случајевима из члана 34. ст. 2. и 3. овог закона у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

(4) Туристичке агенције субагенти - посредници у организацији туристичких путовања који на дан ступања на снагу овог закона посједују рјешење надлежног органа, а обављају субагентске послове посредовања у туризму, дужни су да у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона Министарству поднесу захтјев за издавање лиценце у складу са чланом 35. овог закона, у супротном престају са радом као посредници у организацији туристичких путовања.

Усклађивање обавеза туристичких организација

Члан 110.

Лица која су прије ступања на снагу овог закона именована и постављена на мјесто директора и чланова Управног одбора туристичких организација настављају са обављањем својих дужности до истека мандата.

Локални туристички водичи - претходно

положен испит

Члан 111.

Лица која су до дана ступања на снагу овог закона положила испит за стицање звања локалног туристичког водича за подручје јединице локалне самоуправе могу да пружају услуге туристичког водича на подручју свих јединица локалне самоуправе за које се по овом закону оснива међуопштинска туристичка организација у зависности од припадности јединице локалне самоуправе за коју је лице положило испит на подручју из члана 84. овог закона.

Замјена туристичке сигнализације

Члан 112.

Замјена, односно постављање туристичке сигнализације постављене по раније важећим прописима извршиће се у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Започети поступци

Члан 113.

Поступци започети према прописима важећим до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

Подзаконски акт - уредба

Члан 114.

Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Уредбу о условима и критеријумима за додјелу средстава, као и о поступку и начину додјеле и коришћења средстава, односно начину контроле утрошка намјенских средстава за развој туризма.

Подзаконски акт - правилник
Члан 115.

Министар у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона доноси следеће подзаконске акте:

- 1) Правилник о условима за проглашавање туристичког мјеста (члан 13. став 3);
- 2) Правилник о условима за опремање пословног простора агенције (члан 23. став 6);
- 3) Правилник о облику и садржају уговора о организацији екскурзије (члан 29. став 9);
- 4) Правилник о облику и садржају идентификационог кода агенције (члан 38. став 12);
- 5) Правилник о:

1. програму и начину полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за подручје Републике,

2. садржају и начину вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича и садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича и

3. облику и садржају легитимације и ознаке туристичког водича (члан 44. став 3. т. 1), 2) и 3));

6) Правилник о минимално-техничким условима за обављање рафтинга као туристичке услуге са спортско-рекреативним активностима (члан 58. став 4);

7) Правилник о условима за пружање услуга на купалиштима и базенима, садржају купалишног реда, правила коришћења купалишта, односно базена и процјени ризика (члан 62. став 4);

8) Правилник о садржају и начину истицања туристичке сигнализације (члан 88. став 4) и

9) Правилник о садржају, изгледу и начину вођења евиденције у туризму (члан 90. став 4).

Подзаконски акти - примјена
Члан 116.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/11 и 67/13), осим ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важења постојећег Закона
Члан 117.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/11 и 67/13).

Ступање на снагу Закона
Члан 118.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-457/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

733

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УГОСТИТЕЉСТВУ

Проглашавам Закон о угоститељству, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осамнаестој сједници, одржаној 27. априла 2017. године, а Вијеће народа 10. маја 2017. године констатовало да усвојеним Законом о угоститељству није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1395/17
10. маја 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О УГОСТИТЕЉСТВУ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за обављање угоститељске дјелатности, врста угоститељских објеката, облици угоститељске дјелатности, категоризација угоститељских објеката, права и обавезе угоститеља, управни надзор и остала питања од значаја за област угоститељства.

Члан 2.

(1) Појмови који се употребљавају у овом закону имају следеће значење:

1) угоститељ је привредно друштво или предузетник који обавља угоститељску дјелатност,

2) угоститељска дјелатност је пружање угоститељских услуга смјештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака у угоститељским објектима, као и припремање хране и достављање корисницима за потрошњу на другом мјесту,

3) угоститељски објекат је функционално повезан, уређен и опремљен простор који испуњава прописане минимално-техничке, санитарно-техничке и хигијенске услове за пружање угоститељских услуга, односно за обављање угоститељске дјелатности,

4) угоститељски објекти за смјештај су објекти у којима се пружају угоститељске услуге смјештаја, исхране и пића и друге уобичајене услуге у угоститељству или само услуге смјештаја,

5) угоститељски објекти за исхрану и пиће су објекти у којима се припремају и услужују топла и хладна јела, пића и напаци или се услужују само пића и напаци,

6) кетеринг објекти су врста угоститељских објеката у којима се припремају оброци у централним јединицама за потрошњу на другом мјесту (у превозним средствима, на приредбама, свечаностима) и из којих се врши снабдијевање корисника том храном,

7) смјештајна јединица је опремљена просторија, односно скуп опремљених просторија (соба, апартман, хотелски апартман, студио апартман) или посебно уређен простор на отвореном (камп мјесто, камп парцела), унутар угоститељског објекта за смјештај, која се ставља на располагање кориснику,

8) категоризација угоститељских објеката је поступак утврђивања постигнутих стандарда у погледу уређења, опреме и услуге у угоститељским објектима за смјештај на основу којег се објекти исте врсте разврставају у различите категорије у зависности од нивоа постигнутих стандарда,

9) стандарди су услови и мјерила у погледу уређења и опремљености објекта, квалитета пружања услуга и претежног садржаја услуга и одржавања угоститељског објекта,

10) стандардна плоча је једнообразно димензионирана и садржајно одређена табла за означавање категорије или стандарда те врсте угоститељског објекта,

11) кетеринг услуга је услуга која подразумијева припремање јела, и/или посланица, и/или напитака у угоститељском објекту, по утврђеним стандардима, и достављање или достављање и услуживање на другом мјесту, и

12) хасап (НАССР) је систем анализе опасности и контролних тачака у процесу производње, дистрибуције и манипулације храном.

(2) Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког и женског рода подразумијевају оба пола.

Члан 3.

Угоститељска дјелатност се обавља у угоститељским објектима за смјештај, угоститељским објектима за исхра-

ну и пиће, кетеринг објектима, покретним угоститељским објектима и у осталим врстама угоститељских објеката у складу са овим законом.

Члан 4.

(1) Не сматра се обављањем угоститељске дјелатности пружање услуга смјештаја, исхране и пића:

1) запосленима у одмаралиштима, установама друштвене бриге о дјецци, социјалним, културним, образовно-васпитним и здравственим установама, ако услуге пружају лица запослена у наведеним субјектима, односно ако пружање тих услуга нису повјерили угоститељу и ако се угоститељске услуге не пружају трећим лицима,

2) које за потребе својих чланова организују удружења образовно-васпитне установе, ако услуге пружају лица запослена у наведеним установама, односно ако пружање тих услуга нису повјерили угоститељу и ако се услуге пружају по нетржишним цијенама,

3) које за потребе својих чланова организују удружења, спортске, омладинске, хуманитарне, вјерске или друге организације у својим просторијама и

4) које за потребе запослених у току процеса рада које у сопственим просторијама организују привредни субјекти, предузетници, републички органи и органи јединице локалне самоуправе ако услуге пружају лица запослена у наведеним субјектима.

(2) Објекти, односно просторије, уређаји и опрема, као и лица која пружају услуге из става 1. овог члана морају испуњавати санитарно-техничке и хигијенске услове за угоститељски објекат, и то у дијелу простора у којем се те услуге пружају.

(3) Субјекти из става 1. овог члана дужни су тржишној инспекцији јединице локалне самоуправе доставити писмено обавјештење о започетом пружању услуга смјештаја, исхране и пића у року од осам дана од дана његовог доношења.

ГЛАВА II

УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ УГОСТИТЕЉСКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 5.

(1) Угоститељску дјелатност обављају привредна друштва која су уписана код надлежног регистарског суда у Регистар пословних субјеката за вршење угоститељске дјелатности, односно предузетници који су за обављање те дјелатности уписани у Регистар предузетника (у даљем тексту: угоститељи).

(2) Поједине врсте угоститељских услуга може пружати и физичко лице које није регистровано као предузетник, под условима прописаним овим законом.

(3) Угоститељску дјелатност под условима одређеним овим законом за угоститеља могу обављати:

1) удружења, спортске, омладинске, хуманитарне, вјерске или друге организације у својим пословним просторијама за трећа лица,

2) угоститељске образовне установе (угоститељске школе), као и установе студентског и ученичког стандарда у својим пословним просторијама за потребе трећих лица,

3) установе које обављају позоришну дјелатност у својим пословним просторијама и просторима, музеји и галерије које обављају музејску дјелатност, у својим пословним просторијама и просторима за потребе посјетилаца, односно трећих лица,

4) субјекти који управљају заштићеним подручјима и

5) правно лице које управља одмаралиштем, домовима или другима објектима за пружање услуга смјештаја и исхране својим запосленима може пружати и услуге смјештаја и исхране трећим лицима.

(4) Субјекти из става 3. овог члана дужни су да обављање угоститељске дјелатности упишу у регистар код надлежног суда.

Члан 6.

(1) Угоститељска дјелатност обавља се у угоститељским објектима који могу бити самосталне грађевинске цјелине или дио већих грађевинских цјелина у којима је обезбијеђена њихова функционалност.

(2) Угоститељски објекат мора испуњавати опште минимално-техничке услове у погледу уређаја, опреме, обезбијеђена електричне енергије, водоснабдијевања, збрињавања отпада, освјетљења објекта, гријања, вентилације и звучне изолације објекта, противпожарне услове, заштите на раду, заштите од пожара, заштите од буке, санитарно-техничке и хигијенске услове, као и остале прописане посебне минимално-техничке услове за пружање појединих врста угоститељских услуга у зависности од врсте угоститељског објекта.

(3) Угоститељски објекти који подлијежу обавезној категоризацији, поред општих и посебних минималних услова, морају испунити и услове којима се утврђују елементи за одговарајућу категорију угоститељског објекта.

(4) У зависности од врсте, угоститељски објекти морају обезбиједити просторије и простор за припрему и обраду хране, просторије и простор за услуживање гостију, просторије за личну хигијену гостију, помоћне просторије и просторе и смјештајне јединице.

(5) Угоститељски објекат у којем је обезбијеђено несметано кретање за лица са умањеним тјелесним способностима, поред услова прописаних овим законом, мора испуњавати и услове прописане законом из области планирања и пројектовања објеката за лица са умањеним тјелесним способностима.

(6) Изузетно од ст. 1, 2. и 3. овог члана, ако је угоститељски објекат смјештен у објекту који је проглашен као културно-историјски споменик или као непокретно културно добро, може одступити од општих и посебних минималних услова из овог закона ако би се њима нарушиле аутентичне вриједности споменика или добра, уз претходно прибављену сагласност органа надлежног за заштиту културно-историјских добара, у складу са посебним законом.

(7) Угоститељска дјелатност може се обављати и у објектима, просторијама и просторима у којима се обавља друга дјелатност, ако су за обављање угоститељске дјелатности испуњени законом прописани услови.

(8) Угоститељ у оквиру једног угоститељског објекта може обављати угоститељску дјелатност за више врста угоститељских објеката из члана 13. овог закона, уколико за сваку врсту испуњава услове прописане овим законом.

Члан 7.

(1) У угоститељским објектима, угоститељи могу обављати дјелатност трговине на мало дуваном и прерађевинама од дувана, трговине на мало штампом, сувенирима, производима из програма сопствене производње и домаће радиности, под условом да угоститељи који обављају такву дјелатност испуњавају услове одређене посебним прописима из области трговине.

(2) У угоститељским објектима, угоститељ поред угоститељских услуга може пружати и остале услуге, као што су услуге прања и хемијског чишћења, фризерске услуге, велнес услуге и остале услуге које су уобичајене у угоститељству.

(3) Приређивање игара на срећу у угоститељским објектима обавља се у складу са посебним прописима из области игара на срећу.

(4) За обављање угоститељске дјелатности на јавним површинама или љетним и зимским баштама угоститељи су обавезни да испуне услове у погледу изградње и уређења таквих простора.

(5) Надлежни орган јединице локалне самоуправе прописује услове у погледу изградње, изгледа и уређења јавних површина, љетних и зимских башти у којима се обавља угоститељска дјелатност.

Члан 8.

(1) За почетак рада угоститељског објекта морају да буде обезбијеђени простор, уређаји, опрема и услови у погледу запослених лица у складу са овим законом.

(2) Угоститељ организован као привредно друштво може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када се код надлежног суда региструје за обављање угоститељске дјелатности у складу са законом којим се уређује регистрација пословних субјеката.

(3) Угоститељ организован као предузетник може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када од надлежног органа јединице локалне самоуправе добије рјешење о регистрацији предузетника у складу са законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

(4) Надлежни орган из ст. 2. и 3. овог члана у поступку издавања рјешења из ст. 2. и 3. овог члана не провјерава правни основ коришћења пословног простора.

(5) Надлежни орган из ст. 2. и 3. овог члана дужан је да изда рјешење из ст. 2. и 3. овог члана у року прописаном законом којим се уређује регистрација пословних субјеката и законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

(6) Против рјешења из става 3. овог члана може се изјавити жалба Министарству трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

(7) Министар трговине и туризма (у даљем тексту: министар), уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује услове који се односе на простор, уређаје и опрему угоститељских објеката.

Члан 9.

(1) Лице које у угоститељским објектима за смјештај врсте хотел и у угоститељском објекту за исхрану и пиће врсте ресторан, непосредно услужује госте (конобар) мора да испуњава посебне услове по питању стручног звања, и то да има најмање средњу стручну спрему угоститељског смјера - смјер конобар, угоститељски техничар или угоститељско-кулинарски техничар.

(2) Лице које у моменту ступања на снагу овог закона непосредно услужује госте (конобар), а нема одговарајућу средњу стручну спрему из става 1. овог члана, обавезно је да изврши преквалификацију или да заврши јавно-важећи програм за оспособљавање конобара у складу са законом који прописује образовање одраслих.

Члан 10.

Угоститељ је одговоран за штету проузроковану трећим лицима у случају неиспуњавања услова из члана 8. став 1. овог закона у складу са општим правилима одговорности за штету прописаним законом којим се уређују облигациони односи.

Члан 11.

(1) Приликом издавања рјешења из члана 8. ст. 2. и 3. овог закона пословно име угоститеља обавезно садржи ознаку врсте угоститељског објекта из чл. 12. и 13. овог закона за коју се издаје рјешење.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, угоститељски објекат може имати назив двије врсте угоститељских објеката, ако за сваку врсту угоститељског објекта испуњава услове прописане овим законом.

(3) Врста угоститељског објекта може се промијенити ако су испуњени услови прописани за пружање друге врсте услуге у угоститељском објекту.

(4) У смислу овог закона не сматра се пословним именом истицање назива објекта у којем физичка лица пружају врсте угоститељских услуга у складу са чланом 5. став 2. овог закона, а у вези са чл. 17. и 19. овог закона.

Члан 12.

(1) Здравствена установа која у обављању здравствене дјелатности користи природни фактор лијечења (гас, минерална вода, пелоид и друго) може да пружа и услуге смјештаја и исхране трећим лицима на начин прописан овим законом.

(2) Здравствена установа обавезна је да својим актом одреди врсту угоститељске услуге коју ће пружати, број и структуру смјештајних јединица у којима ће се пружати услуге смјештаја, као и да се дорегиструје за обављање угоститељске дјелатности.

(3) Здравствена установа пружа угоститељске услуге у објектима који испуњавају прописане опште минимално-техничке, санитарно-техничке и хигијенске услове за уређење и опремање угоститељских објеката према овом закону.

ГЛАВА III

ПОЈЕДИНИ ОБЛИЦИ УГОСТИТЕЉСКИХ УСЛУГА И ВРСТЕ УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА

Члан 13.

Према врсти угоститељских услуга које се у објекту пружају, угоститељски објекти могу бити:

1) угоститељски објекти за смјештај у којима се корисницима услуга пружају услуге смјештаја, исхране и пића или само услуге смјештаја у објектима, као што су: хотел и подврсте хотела, мотел, туристичко насеље, камп, пансион, хостел, преноћиште, одмаралиште, апартман, кућа за одмор, соба за изнајмљивање и други објекти за пружање услуга смјештаја,

2) угоститељски објекти за исхрану и пиће у којима се корисницима услуга припремају и услужују топла и хладна јела, пића и напиеци или само пића и напиеци у објектима, као што су: ресторани, кафане, кафе-барови, ноћни клубови, послатичарнице, објекти брзе хране, кантине, мензе и други објекти за пружање услуга исхране и пића и

3) кетеринг објекти у којима се припрема храна, пиће и напиеци, по утврђеним стандардима ради услуживања и потрошње на другом мјесту.

Члан 14.

(1) У зависности од врсте објекта и нивоа услуге, кетеринг услуга се дијели на:

1) професионалну кетеринг услугу - кетеринг услуга коју пружају угоститељски објекти врсте кетеринг објекат и угоститељски објекат врсте ресторан који пружа кетеринг услуге и

2) повремену кетеринг услугу - кетеринг услуга коју пружају угоститељски објекти врсте: гостионица, пекотека, роштиљница или ћевабџиџица, пиџерија и послатичарница.

(2) Угоститељски објекти из става 1. тачка 1) овог члана могу се бавити пружањем кетеринг услуга на основу уговора са наручиоцем услуга, на дужи период, и то за потребе исхране радника, дјеце у продуженом боравку, путника у превозним средствима и слично, те пружањем појединачних кетеринг услуга за потребе организованих скупова, као што су: свадбе, приједи, банкети, рођендани и слични скупови.

(3) Угоститељски објекти за исхрану и пиће врсте ресторан који пружају професионалну кетеринг услугу морају испуњавати прописане услове за објекте из члана 13. став 3. овог закона.

(4) Угоститељски објекти из става 1. тачка 2) овог члана могу се повремено бавити пружањем појединачних кетеринг услуга за потребе организације мањих пословних пријема, рођендана и сличних пригодних догађаја, те припремати, искључиво из свог асортимана једноставна топла и хладна јела, или послатице, или напиеке и достављати их, или достављати и услуживати их на другом мјесту, уколико испуњавају услове прописане посебним прописима из области угоститељства.

Члан 15.

(1) Поједине угоститељске услуге могу се повремено и привремено пружати изван угоститељског објекта на сајмовима, вашарима, пригодним прославама, на другим јавним манифестацијама или на просторима намјенски уређеним за пружање угоститељских услуга, у складу са одредбама овог закона и прописима којима се уређује безбједност хране.

(2) Угоститељске услуге изван угоститељског објекта могу обављати само регистровани угоститељи, на одређени период у зависности од трајања манифестација из става 1. овог члана, односно за вријеме трајања сезоне.

(3) За пружање угоститељских услуга изван угоститељског објекта, на мјесту пружања услуга потребно је обезбиједити опште и посебне минимално-техничке услове, одговарајућу заштиту од сунца (уколико се угоститељске услуге пружају у простору за услуживање опремљеном столовима и столицама), прибор за прву помоћ и ценовник услуга.

(4) Угоститељ који пружа услуге изван угоститељског објекта дужан је да од надлежног органа јединице локалне самоуправе прибави одобрење за употребу и коришћење јавне површине.

(5) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником разрађује услове за обављање угоститељске дјелатности изван угоститељског објекта.

Члан 16.

(1) Поједине угоститељске услуге могу се пружати у покретном објекту који се премјешта из једног мјеста у друго и који испуњава опште и посебне минимално-техничке услове за пружање угоститељских услуга, као и услове прописане посебним прописима из области заштите становништва од заразних болести и заштите од пожара.

(2) У покретном објекту из става 1. овог члана могу се пружати услуге смјештаја, припремати једноставна топла и хладна јела, пића и напаци који се могу услуживати у посућу и прибору за вишекратну употребу, припремати јела у конфекционираним стању и оригиналној амбалажи, те услуживати храна припремљена на другом мјесту у оригиналном паковању и пиће и напаци у оригиналној амбалажи или на точење уз употребу амбалаже и прибора за једнократну употребу.

(3) У покретним објектима потребно је обезбиједити купе (кабину) за ноћење гостију (уколико се у покретном објекту пружају услуге смјештаја), прибор за прву помоћ и ценовник услуга.

(4) Угоститељ који пружа услуге у покретном угоститељском објекту дужан је да од надлежног органа јединице локалне самоуправе прибави одобрење за употребу и коришћење јавне површине.

(5) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује начин пружања угоститељских услуга у покретном објекту и разрађује услове које морају да испуњавају ови објекти.

Члан 17.

(1) Угоститељ може пружати услуге смјештаја, исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање смјештајних капацитета до осам смјештајних јединица, односно 16 кревета на период до 30 дана.

(2) Изузетно, услуге из става 1. овог члана може пружати и физичко лице које није регистровано као предузетник, у објектима који су у његовом власништву или власништву његовог брачног или ванбрачног супружника, крвних сродника у правој линији до трећег степена сродства или у побочној линији до другог степена сродства уз њихову писмену сагласност за пружање угоститељских услуга у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање.

(3) Физичко лице из става 2. овог члана може да обавља угоститељске услуге смјештаја, припремања и услу-

живања исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање, без регистрације, код надлежног органа јединице локалне самоуправе, али под условом да закључи уговор о пружању услуга са туристичком организацијом, туристичком агенцијом или другим правним лицем које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност.

(4) Физичко лице из става 2. овог члана дужно је да:

1) у кући за одмор, апартману и соби коју издаје туристима истакне прописану ознаку категорије,

2) одржава просторије и опрему и пружа услуге према прописаним стандардима за категорију куће за одмор, апартмана и собе која му је одређена рјешењем о категорији,

3) видно истакне цијене услуга које пружа и придржава се истакнутих цијена,

4) ако пружа услуге исхране и пића, осигура безбједност хране која је усклађена са посебним прописима из области безбједности хране, утврди нормативе хране и придржава се утврђених норматива,

5) води евиденцију гостију дневно и уредно,

6) дневно и уредно пријављује госта, односно пружену услугу туристичкој организацији, туристичкој агенцији или другом правном лицу и

7) уговор из става 3. овог члана достави Агенцији за посредничке, информатичке и финансијске услуге (у даљем тексту: АПИФ) ради његовог евидентирања.

(5) Туристичка организација, туристичка агенција, привредни субјекат или друго правно лице које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност, са којим физичко лице има закључен уговор, дужни су да за пријављене госте и пружену услугу издају прописан рачун.

(6) Министар правилником прописује облик, садржај, мјесто и начин вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање.

Члан 18.

(1) Субјекти из члана 17. ст. 1. и 2. овог закона морају да испуњавају санитарно-техничке и хигијенске услове, те да редовно обављају здравствене прегледе у складу са законом којим се уређује заштита становника од заразних болести.

(2) Апартман, кућа за одмор и соба за изнајмљивање мора испуњавати прописане опште и посебне минимално-техничке услове у погледу уређења и опреме, те морају бити категорисани.

(3) Изузетно, у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање може се одступити од општих и посебних минимално-техничких услова, као и од услова за одређивање категорије, уз претходно прибављену сагласност надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа.

(4) За пружање услуга исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање потребно је обезбиједити просторију или простор за припрему јела, просторију или простор за услуживање у затвореном простору или на отвореном простору, те простор за чување намирница и пића.

(5) У објектима из става 4. овог члана могу се налазити сопствена или заједничка купатила.

(6) Субјекти из члана 17. ст. 1. и 2. овог закона могу да пружају услуге припремања и услуживања хране и пића само гостима којима пружају и услуге смјештаја.

(7) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије правилником разрађује услове које морају да испуњавају објекти у којима се пружају угоститељске услуге изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор и соба за изнајмљивање.

Члан 19.

(1) Угоститељ може пружати угоститељске услуге на селу, односно услуге смјештаја и припремања и услу-

вања хране и пића која су произведена на пољопривредном газдинству из програма сопствене производње, као и остале пратеће услуге, на период до 30 дана.

(2) Под програмом сопствене производње подразумијевају се пољопривредни производи произведени на пољопривредном газдинству, пољопривредни производи произведени на другим пољопривредним газдинствима, као и шумски производи које угоститељ или физичко лице убере, односно дивље животиње које угоститељ или физичко лице улочи или купи од лица која су их убрали или улочили.

(3) Под осталим пратећим услугама из става 1. овог члана сматра се продаја ручно произведених производа, изнајмљивање коња за јахање; лов и риболов; брање гљива, љековитог и шумског биља; берба сезонског воћа и поврћа; убирање љетине; пјешачке руте; промоција локалних и традиционалних производа; продаја ручно произведених производа и остале сличне активности.

(4) Изузетно, услуге из става 1. овог члана може пружати и физичко лице које није регистровано као предузетник, као носилац породичног пољопривредног газдинства, под условом да закључи уговор о пружању услуга са туристичком организацијом, туристичком агенцијом или другим правним лицем које је регистровано за обављање привредне дјелатности.

(5) Услуге из става 1. овог члана могу се пружати у објекту смјештаја за максимално 15 гостију истовремено, а припремање и услуживање хране и пића за максимално 50 гостију истовремено.

(6) Физичко лице из става 4. овог члана дужно је да:

1) видно истакне цијене услуга које пружа и придржава се истакнутих цијена,

2) ако пружа услуге исхране и пића, осигура безбједност хране која је усклађена са посебним прописима из области безбједности хране, утврди нормативе хране и придржава се утврђених норматива,

3) води евиденцију гостију дневно и уредно,

4) дневно и уредно пријављује госта, односно пружену услугу туристичкој организацији, туристичкој агенцији или другом правном лицу које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност, са којима има закључен уговор, и

5) уговор из става 4. овог члана достави АПИФ-у ради његовог евидентирања.

(7) Туристичка организација, туристичка агенција или друго правно лице које обавља угоститељску или туристичку дјелатност као претежну дјелатност, са којим физичко лице има закључен уговор, дужна је да за пријављене госте и пружену услугу изда прописан рачун.

(8) Министар правилником прописује облик, садржај, мјесто и начин вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге на селу.

Члан 20.

(1) Пружаоци услуга из члана 19. ст. 1. и 4. овог закона морају да испуњавају санитарно-техничке и хигијенске услове и редовно обављају здравствене прегледе, у складу са законом којим се уређује заштита становништва од заразних болести.

(2) Објекти у којима се пружају угоститељске услуге из члана 19. овог закона морају да испуњавају опште и посебне минимално-техничке услове, као и да буду уређени и опремљени у складу са традиционалним вриједностима поднебља, наслеђем архитектуре и живота на селу или ширег подручја у којем се објекат налази.

(3) Изузетно, објекат у којем се пружају угоститељске услуге на селу може одступити од општих и посебних минималних услова, уз претходно прибављену сагласност надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа.

(4) Смјештајне јединице у објекту из става 2. овог члана су собе и апартмани.

(5) У објекту из става 2. овог члана или у оквиру соба и апартмана могу се налазити сопствена или заједничка купатила.

(6) За пружање услуге исхране и пића у објекту из става 2. овог члана потребно је обезбиједити просторију или простор за припрему јела, просторију или простор за услуживање у затвореном простору или на отвореном простору, те простор за чување намирница и пића.

(7) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде, здравља, те просторног уређења и екологије, правилником разрађује услове које морају да испуњавају објекти у којима се пружају угоститељске услуге на селу.

Члан 21.

(1) Камповањем, у смислу овог закона, сматра се смјештај и боравак гостију, односно туриста у кампу.

(2) Камповање може да се врши само у организованим камповима, под којима се сматрају кампови који се налазе на подесном, намјенски уређеном и ограђеном земљишту са обезбијеђеним мокрим чвором и простором за одлагање смећа, на којем се гостима изнајмљују простори на отвореном (камп мјесто, камп парцела) за смјештај сопствене или у кампу изнајмљене опреме, а могу се пружати и услуге смјештаја у објектима (кућица у кампу и бунгалов), као и услуге исхране, пића и напитака.

(3) Изузетно, за вријеме одржавања спортске, културно-умјетничке или друге манифестације или у склопу објекта у којем се пружају угоститељске услуге на селу дозвољено је организовање привременог кампа изван кампова из става 2. овог члана, на за то одређеним просторима, при чему камп не мора испуњавати опште минималне услове за изградњу објеката и пратеће инфраструктуре.

(4) Рјешење којим се дозвољава регистрација за обављање дјелатности у привременом кампу садржи и податке о организатору камповања у привременом кампу, вријеме за које се простор или земљиште може користити за камповање, као и обавезе организатора у вези са привременим санитарно-хигијенским објектима.

Члан 22.

(1) Поједине врсте угоститељских услуга могу се обављати у објектима ловно-риболовног туризма.

(2) Угоститељски објекти у ловно-риболовном туризму су објекти за смјештај ловаца и риболоваца.

(3) Према врсти услуга које пружају, угоститељски објекти у ловно-риболовном туризму могу бити:

1) ловачка кућа и

2) ловачка вила.

(4) Угоститељ је, поред обавеза из чл. 28. и 29. овог закона, у објектима за смјештај ловаца и риболоваца обавезан да видно истакне правила, односно услове и начин коришћења ловишта и других услуга ловног туризма.

(5) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде и просторног уређења и екологије, правилником разрађује услове за изградњу, уређење и опремање угоститељских објеката у ловно-риболовном туризму.

ГЛАВА IV

КАТЕГОРИЗАЦИЈА УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА

Члан 23.

(1) Категоризацијом се угоститељски објекти у оквиру једне врсте разврставају у поједине категорије објеката према карактеру и стандарду услуга које се у њима пружају и према испуњености елемената за одређивање категорије.

(2) Обавезној категоризацији подлијежу угоститељски објекти за смјештај врсте: хотел, мотел, пансион, камп, као и апартман, кућа за одмор и соба за изнајмљивање.

(3) Угоститељски објекти за смјештај разврставају се у категорије, у складу са стандардима прописаним за поје-

дине врсте тих објеката и на основу обавезних и изборних елемената за одређивање категорије.

(4) Обавезни елементи за категоризацију у зависности од врсте угоститељских објеката за смјештај односе се на изглед објекта и положај, обезбијеђеност паркинга и гаража, улаза у објекат и пријемног хола, рецепције, лифта, сале за ручавање/бара, смјештајних јединица, квалитета уређења и опреме смјештајних јединица, као и осталих садржаја, услуга и погодности у угоститељском објекту.

(5) Изборни елементи за категоризацију у зависности од врсте угоститељских објеката за смјештај односе се на додатне садржаје у угоститељском објекту који поспјешују укупну понуду угоститеља и на обезбијеђеност погоднијих услова о питању обавезних елемената за одређивање дате категорије угоститељског објекта.

(6) У поступку категоризације потребно је да угоститељски објекти испуњавају минимално 80% од прописаних обавезних елемената за дату врсту и категорију, уз обавезно испуњавање свих општих и посебних минимално-техничких услова у складу са овим законом.

(7) Угоститељски објекат за смјештај врсте хотел може се разврстати у подврсту и према посебним услугама које се у њему пружају.

(8) Категорија угоститељског објекта означава се одговарајућим бројем звјездица или другим знаковима на стандардној плочи, а подврста хотела се на стандардној плочи означава одговарајућим знаковима за поједину подврсту.

(9) Угоститељ може да почне са обављањем угоститељске дјелатности у угоститељском објекту који се према одредбама чл. 24. и 26. овог закона разврстава у одређену категорију уколико је поднио захтјев за утврђивање категорије Министарству или надлежном органу јединице локалне самоуправе.

(10) Уз захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из чл. 24. и 26. овог закона угоститељ доставља доказ о упису у Регистар пословних субјеката, односно у Регистар предузетника и доказ о уплати средстава за трошкове категоризације.

(11) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове, просторног уређења и екологије, правилником прописује:

1) поступак категоризације угоститељских објеката и услове за одређивање категорије, односно поступак и услове за разврставање хотела у подврсте,

2) изглед и садржај стандардних плоча за означавање категорије угоститељског објекта и

3) изглед и садржај стандардних плоча за означавање подврсте угоститељског објекта врсте хотел.

Члан 24.

(1) Категоризацију угоститељских објеката за смјештај врсте: хотел, мотел и пансион врши Министарство.

(2) Угоститељ подноси Министарству захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(3) Министар рјешењем именује комисију за категоризацију која спроводи поступак категоризације угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(4) Министар, на приједлог комисије за категоризацију, доноси рјешење о разврставању врсте угоститељског објекта у одређену категорију.

(5) Састав комисије из става 3. овог члана, по правилу, одражава равноправну заступљеност полова у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(6) Ако у поступку категоризације комисија за категоризацију утврди да угоститељ може у кратком року отклонити одступања од тражене категорије, министар може на приједлог комисије за категоризацију донијети привремено рјешење за одређивање категорије којим се угоститељ оставља рок од шест мјесеци за отклањање недостатака.

(7) Рјешење из става 4. овог члана подлијеже ревизији након истека периода од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(8) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку периода из става 7. овог члана.

(9) Рјешења из ст. 4. и 6. овог члана су коначна и против њих није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(10) Министарство води евиденцију категорисаних угоститељских објеката из става 1. овог члана.

Члан 25.

(1) Разврставање угоститељских објеката за смјештај врсте хотел у подврсту врши Министарство на захтјев угоститеља.

(2) Подношење захтјева за одређивање подврсте хотела није обавезно.

(3) Комисија из члана 24. став 3. овог закона спроводи и поступак разврставања угоститељских објеката врсте хотел у подврсте.

(4) Министар, на приједлог Комисије из става 3. овог члана, доноси рјешење којим разврстава угоститељски објекат врсте хотел у подврсту, односно рјешење којим се утврђује испуњеност услова за дату подврсту.

(5) Рјешење којим се утврђује подврста хотела подлијеже ревизији након истека периода од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(6) Ако се у поступку ревизије утврди да хотел не испуњава прописане услове за подврсту, новим рјешењем се укида рјешење о разврставању угоститељског објекта врсте хотел у подврсту.

(7) У случају из става 6. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу за означавање подврсте хотела.

(8) Промјена подврсте хотела врши се на начин и по поступку прописаном за одређивање подврсте угоститељског објекта врсте хотел.

(9) Рјешење из ст. 4. и 6. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(10) Угоститељ сноси трошкове одређивања подврсте хотела, а трошкови се плаћају у тренутку подношења захтјева за одређивање подврсте и чине приход буџета Републике Српске.

(11) Издавање стандардних плоча за означавање подврсте хотела врши Министарство.

Члан 26.

(1) Категоризацију угоститељских објеката за смјештај врсте: камп, као и апартмана, куће за одмор, собе за изнајмљивање врши надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(2) Угоститељ подноси захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из става 1. овог члана надлежном органу јединице локалне самоуправе.

(3) Начелник општине или градоначелник града рјешењем именује комисију за категоризацију, чији је задатак да спроведе поступак категоризације угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(4) Састав комисије из става 3. овог члана, по правилу, одражава равноправну заступљеност полова у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(5) Руководилац унутрашње организационе јединице надлежног органа јединице локалне самоуправе, на приједлог комисије за категоризацију, доноси рјешење о разврставању врсте угоститељског објекта из става 1. овог члана у одређену категорију.

(6) Ако у поступку категоризације комисија за категоризацију утврди да угоститељ може у кратком року отклонити одступања од тражене категорије, руководилац унутрашње организационе јединице надлежног органа јединице локал-

не самоуправе може, на приједлог комисије за категоризацију, донијети привремено рјешење за одређивање категорије којим се угоститељу оставља рок до шест мјесеци за отклањање недостатака.

(7) Рјешење из става 5. овог члана подлијеже ревизији након истека периода од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(8) Надлежни орган јединице локалне самоуправе по службеној дужности води рачуна о истеку периода из става 7. овог члана.

(9) Против рјешења из ст. 5. и 6. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(10) Надлежни орган јединице локалне самоуправе води евиденцију категорисаних објеката из става 1. овог члана.

Члан 27.

(1) Ако се у року који је одређен у рјешењу из члана 24. став 6. и члана 26. став 6. овог закона одступи од прописаних стандарда за категорију угоститељског објекта која је одређена, угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана промјене стандарда поднесе захтјев ради утврђивања одговарајуће категорије.

(2) Ако се у поступку ревизије утврди да угоститељски објекат поново испуњава услове за категорију која је одређена рјешењем, угоститељ није обавезан да поднесе захтјев за одређивање категорије, већ му се рјешењем потврђује постојећа категорија угоститељског објекта.

(3) Ако се у поступку ревизије утврди да угоститељски објекат одступа од прописаних услова за категорију угоститељског објекта, новим рјешењем се укида рјешење о утврђивању категорије, а угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана пријема наведеног рјешења поднесе захтјев за поновно распоређивање објекта у одговарајућу категорију.

(4) У случају из става 3. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу која му је утврђена ранијим рјешењем.

(5) У случају из ст. 1. и 3. овог члана угоститељ је дужан да уз захтјев достави доказ о упису у Регистар пословних субјеката, односно у Регистар предузетника и доказ о уплати средстава за трошкове категоризације.

(6) Промјена категорије угоститељског објекта врши се на начин и по поступку који је прописан за одређивање категорије угоститељског објекта.

(7) Рјешење из ст. 2. и 3. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(8) Против рјешења надлежног органа јединице локалне самоуправе из ст. 2. и 3. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(9) Ако се у периоду који је одређен за ревизију промијени угоститељ, нови угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана прибављања рјешења надлежног органа поднесе захтјев за измјену рјешења којим је утврђена категорија.

(10) Угоститељ сноси трошкове одређивања категорије угоститељског објекта из чл. 24, 25. и 26. овог закона, који се плаћају у тренутку подношења захтјева за одређивање категорије.

(11) Трошкови категоризације угоститељског објекта из члана 24. овог закона уплаћују се у корист буџета Републике Српске, док се трошкови одређивања категорије угоститељског објекта из члана 26. овог закона уплаћују у корист буџета јединице локалне самоуправе.

(12) Издавање стандардних плоча за означавање врсте и категорије угоститељског објекта врши Министарство за угоститељске објекте из члана 24. овог закона, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе за угоститељске објекте из члана 26. овог закона.

Члан 28.

(1) Министарство, на захтјев угоститеља, утврђује квалитет услуга и стандарде у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторана.

(2) Није обавезно подношење захтјева за утврђивање квалитета услуга и стандарда у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторана.

(3) Министар рјешењем именује Комисију за утврђивање квалитета услуга и стандарда (у даљем тексту: Комисија) у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторана која спроводи поступак утврђивања квалитета и стандарда угоститељских услуга у ресторанима.

(4) Састав комисије из става 3. овог члана, по правилу, одражава равноправну заступљеност полова у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(5) Процјена квалитета услуга и стандарда угоститељских објеката врсте ресторана врши се на основу прописаних:

- 1) општих критеријума,
- 2) критеријума за уређење и опрему,
- 3) критеријума за особље и услуге и
- 4) критеријума за гастрономску понуду.

(6) Угоститељ подноси захтјев за утврђивање квалитета услуга и стандарда угоститељског објекта из става 1. овог члана Министарству и сноси трошкове поступка који се плаћају у тренутку подношења захтјева, а који се уплаћују у корист буџета Републике Српске.

(7) Министар, на приједлог Комисије, доноси рјешење којим се утврђује квалитет услуга и стандарда у ресторанима.

(8) Рјешење из става 7. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од четири године од дана његовог достављања угоститељу.

(9) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 8. овог члана.

(10) Ако се у поступку ревизије утврди да ресторан поново испуњава квалитет услуга и стандарда који су одређени рјешењем, угоститељ није обавезан да поднесе нови захтјев, већ му се рјешењем потврђује постојећи ниво квалитета услуга и стандарда у ресторану.

(11) Ако се у поступку ревизије утврди да ресторан одступа од прописаних квалитета услуга и стандарда, рјешењем се укида претходно издато рјешење о утврђивању квалитета услуга и стандарда.

(12) У случају из става 11. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу која му је утврђена ранијим рјешењем.

(13) Рјешење из ст. 7, 10. и 11. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(14) Министарство води евиденцију угоститељских објеката из става 1. овог члана и угоститељу издаје стандардну плочу за означавање квалитета услуга и стандарда угоститељских услуга у ресторану.

(15) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује поступак утврђивања квалитета услуга и стандарда ресторана и разрађује критеријуме, односно елементе за процјену квалитета услуга и стандарда у ресторанима.

Члан 29.

(1) Рјешење којим се угоститељски објекат разврстава у категорију укида се:

- 1) истеком периода предвиђеног за ревизију,
- 2) ако се у року који је одређен у рјешењу из члана 24. став 6. и члана 26. став 6. овог закона промијени врста угоститељског објекта,

3) ако је у поступку ревизије из члана 27. став 3. овог закона утврђено да објекат не испуњава услове за разврставање у постојећу категорију,

- 4) на захтјев угоститеља,
- 5) ако дође до промјене угоститеља и
- 6) престанком рада угоститеља или његовим брисањем из одговарајућег регистра.

(2) Рјешење о разврставању угоститељских објеката за смјештај врсте хотел у подврсту, поред случаја из члана 25. овог закона, укида се:

- 1) истеком периода предвиђеног за ревизију,
- 2) ако се у периоду који је одређен за ревизију у рјешењу из члана 25. став 5. промијени подврста хотела,
- 3) на захтјев угоститеља,
- 4) ако дође до промјене угоститеља и
- 5) престанком рада угоститеља или његовим брисањем из одговарајућег регистра.

(3) Рјешење о утврђивању квалитета услуга и стандарда у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте ресторани, поред случаја из члана 28. овог закона, укида се:

- 1) истеком периода предвиђеног за ревизију,
- 2) ако се у периоду који је одређен за ревизију у рјешењу из члана 28. став 8. овог закона промијени квалитет услуга и стандарда ресторана,
- 3) на захтјев угоститеља,
- 4) ако дође до промјене угоститеља и
- 5) престанком рада угоститеља или његовим брисањем из одговарајућег регистра.

ГЛАВА V

ОБАВЕЗЕ УГОСТИТЕЉА

Члан 30.

(1) Угоститељ је обавезан да:

- 1) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања или на мјесту на којем привремено и повремено пружа угоститељске услуге држи рјешење о регистрацији угоститељске дјелатности,
- 2) на улазу у угоститељски објекат видно истакне пословно име (фирму) и врсту угоститељског објекта,
- 3) на улазу у угоститељски објекат видно истакне распоред радног времена и тог радног времена се придржава у свом пословању,
- 4) у угоститељском објекту одржава просторије и опрему и ниво услуга, сагласно прописаним условима и стандардима,
- 5) истакне цијене хране, пића и напитака на уобичајеним цјеновницима који морају бити доступни корисницима услуга у свако вријеме и да се придржава истакнутих, односно објављених цијена,
- 6) у оквиру угоститељског објекта утврђује и наплаћује исте цијене за пружене услуге домаћим и страним држављанима,
- 7) послује у складу са одредбама овог закона и посебним узансама из области угоститељства који се утврђују у оквиру Привредне коморе Републике Српске и у складу са другим пословним обичајима у угоститељству,
- 8) за извршену услугу изда одговарајући рачун,
- 9) утврди нормативе о утрошку намирница и пића за поједине услуге исхране и пића, које је на захтјев дужан да предочи госту, као и да услуге пружа у одговарајућој количини и према утврђеним нормативима,
- 10) у сваком угоститељском објекту држи и тачно и ажурно води пословну књигу са пратећим евиденцијама о набавци робе и репроматеријала који се користе у сврху пружања угоститељских услуга, са посебним доказима о поријеклу робе,
- 11) врши услуживање пића искључиво у стакленој амбалажи, чиме се искључује могућност коришћења ПЕТ амбалаже (пластична амбалажа),

12) органу управе надлежном за послове статистике, благовремено у роковима који су прописани од стране Републичког завода за статистику достави прописани статистички образац са подацима из евиденције промета и смјештаја и

13) видно истакне забрану продаје, употребе и посљуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година.

(2) Угоститељ не може користити робу за пружање угоститељских услуга за коју не посједује документацију о набавци и која није евидентирана у пословну књигу.

(3) Пословна књига може се водити и у електронској форми у складу са прописима којима се уређује електронско пословање.

(4) Угоститељ је обавезан да држи пословну књигу у сваком угоститељском објекту, односно пословној јединици или издвојеном пословном простору.

(5) Обавеза из става 1. тачка 10) овог члана не односи се на субјекте из члана 19. став 4. овог закона.

(6) Обавеза из става 1. тачка 11) овог члана не односи се на угоститеље који послују у оквиру спортско-рекреативних центара (базени, спортски терени), као и уколико се пружају угоститељске услуге за вријеме организације сајмова, вашара, културних, спортских и других јавних манифестација.

(7) Ако се у угоститељском објекту услужују коктели, за њихову припрему могу се користити пића која нису пакована у стакленој амбалажи.

(8) У оквиру цјеновника угоститељ може приказати и податке о калоријској вриједности хране и пића.

(9) Министар правилником прописује облик, садржај и начин вођења пословне књиге у угоститељским објектима.

Члан 31.

(1) Угоститељ који обавља угоститељску дјелатност у објектима за смјештај, поред обавеза из члана 30. овог закона, дужан је да:

1) на улазу у угоститељски објекат видно истакне стандардну плочу са ознаком категорије угоститељског објекта одређену од Министарства, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе, као и стандардну плочу са ознаком подврсте хотела коју је одредило Министарство,

2) у сваком угоститељском објекту држи и тачно и ажурно води књигу гостију,

3) видно истакне цијене услуга смјештаја и износ боравишне таксе у свакој соби и на рецепцији, као и да истакне цијене хране, пића и напитака у цјеновницима,

4) се придржава истакнутих, односно на другом мјесту објављених цијена,

5) у пропагандним публикацијама угоститељског објекта за смјештај, у јавним гласилима и другим средствима јавног информисања и оглашавања обавезно назначи врсту, подврсту и категорију објекта која му је одређена,

6) утврди кућни ред у угоститељском објекту за смјештај, а извод из кућног реда на видном мјесту обавезно истакне у свим смјештајним јединицама,

7) органу управе надлежном за послове статистике, благовремено у роковима који су прописани од стране Републичког завода за статистику достави прописани статистички образац са подацима из евиденције промета и смјештаја и

8) осигура госте који користе услуге смјештаја од посљедица несрећног случаја.

(2) У књигу гостију уносе се подаци за домаће држављане, док се подаци за стране држављане уносе у књигу страних гостију у складу са прописима о странцима.

(3) Књига гостију се може водити и у електронској форми у складу са прописима којима се уређује електронско пословање.

(4) У књигу гостију, поред осталих података о госту, уписује се и јединствени матични број грађана (ЈМБ) у складу са законом којим се уређује заштита личних пода-

така грађана, док се подаци о страним гостима уписују у складу са прописима о странцима.

(5) Угоститељи који су власници два или више угоститељских објеката у којима се пружају угоститељске услуге из члана 18. овог закона, а која су регистрована или се налазе на различитим адресама могу посједовати заједничку евиденцију из члана 30. став 1. тачка 10) овог закона и става 1. тачка 2) овог члана и заједнички вршити издавање рачуна из члана 30. став 1. тачка 8) овог закона за све објекте у којима се пружају угоститељске услуге.

(6) Министар правилником прописује облик, садржај и начин вођења књиге гостију у угоститељским објектима за смјештај.

Члан 32.

(1) Угоститељ послује током цијеле године или сезонски.

(2) Угоститељ утврђује период пословања из става 1. овог члана за сваки угоститељски објекат и о томе обавјештава надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Члан 33.

(1) Радно вријеме угоститељских објеката може бити:

- 1) прописано радно вријеме;
- 2) посебно радно вријеме, које може бити:
 1. продужено и
 2. скраћено радно вријеме.

(2) Прописано радно вријеме је радно вријеме одређено одлуком надлежног органа јединице локалне самоуправе и односи се на одређивање радног времена за све угоститељске објекте који послују на подручју јединице локалне самоуправе.

(3) Посебно радно вријеме је радно вријеме које је различито од прописаног радног времена и може бити продужено или скраћено и одређује се у сваком појединачном случају у односу на посебни угоститељски објекат и у зависности од испуњености услова за продужено или скраћено радно вријеме.

(4) Прописано радно вријеме одређује се према следећим критеријумима:

- 1) угоститељски објекти за смјештај могу радити у неограниченом радном времену,
- 2) угоститељски објекти могу у неограниченом радном времену пружати кетеринг услуге,
- 3) угоститељски објекти који су смјештени на аутобуским, железничким станицама, аеродромима и слично могу радити у неограниченом радном времену,
- 4) у љетном периоду радно вријеме угоститељских објеката може се продужити за најмање један сат,

5) радно вријеме угоститељских објеката може се продужити у дане викенда (петак и субота) за најмање један сат,

6) за вријеме љетне или зимске туристичке сезоне јединице локалне самоуправе у којима је изражена љетна или зимска туристичка сезона могу одредити дуже радно вријеме угоститељских објеката у трајању од најмање један сат у току трајања сезоне и

7) радно вријеме угоститељских објеката може се одредити у зависности од локације угоститељског објекта (стамбене зоне, мјеста ван насеља), тако да угоститељски објекти који се налазе ван зоне становања могу радити у дужем радном времену.

(5) Надлежни орган јединице локалне самоуправе рјешењем утврђује рад угоститеља у посебном и скраћеном радном времену.

(6) Критеријуми за рад у продуженом радном времену су:

1) налаз и мишљење овлашћене стручне организације за мјерење нивоа буке којим се потврђује да су у угоститељском објекту спроведене мјере за заштиту од буке и да се угоститељ придржава прописаног нивоа буке уколико се

објекат налази у пословно-стамбеној згради колективног становања, односно у насељу са индивидуалним стамбеним јединицама или у близини здравствене установе за смјештај пацијената,

2) препорука туристичке организације која је надлежна за туристичку промоцију мјеста у којем се налази угоститељски објекат, чиме се потврђује његов значај у укупној туристичко-угоститељској понуди јединице локалне самоуправе утврђен на основу пружања квалитетне угоститељске услуге у периоду не краћем од годину дана од дана издавања препоруке, и

3) прибављање доказа да угоститељ није правоснажно кажњен изрицањем прекршајног налога или доношењем правоснажног рјешења надлежног суда за прекршај због прекорачења радног времена, односно због нарушавања јавног реда и мира у угоститељском објекту за који се тражи продужено радно вријеме, и то у периоду од шест мјесеци прије подношења захтјева за рад у продуженом радном времену.

(7) Критеријуми за рад у скраћеном радном времену су:

1) ако је током године, угоститељ најмање два пута кажњен изрицањем прекршајног налога или правоснажног рјешења надлежног суда за прекршаје због прекорачења радног времена, односно ако је, током године, угоститељ најмање једном кажњен изрицањем прекршајног налога или правоснажног рјешења надлежног суда за прекршаје због ремећења јавног реда и мира у угоститељском објекту и прекорачења дозвољеног нивоа буке и

2) ако је угоститељски објекат дио пословно-стамбене зграде колективног становања или се налази у насељу за индивидуално становање, односно близини здравствене установе за смјештај пацијената, а у објекту или у његовој непосредној близини се учестало ремети јавни ред и мир о чему постоје записници о извршеном инспекцијском прегледу надлежних органа о прекорачењу радног времена и прекорачењу дозвољеног нивоа буке.

(8) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) уредбом разрађује критеријуме за одређивање прописаног и посебног радног времена у угоститељским објектима.

(9) На основу критеријума из става 8. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси одлуку којом одређује радно вријеме угоститеља.

(10) Радно вријеме угоститељских објеката затвореног типа одређују институције, установе и привредна друштва у оквиру којих се поменути угоститељски објекти налазе.

(11) Радно вријеме угоститељских објеката који послују у објектима у којима се приређују игре на срећу одређује се у складу са одлуком из става 9. овог члана.

(12) Изузетно од става 11. овог члана угоститељске услуге у објектима у којима се приређују игре у казинима могу се пружати током радног времена казина.

Члан 34.

(1) Министарство води посебну евиденцију о угоститељима, која садржи податке о угоститељима који се региструју и који се евидентирају.

(2) Министарство по службеној дужности од АПИФ-а прибавља податке о регистрованим угоститељима ради уноса тих података у евиденцију о угоститељству.

(3) Сви подаци и информације који се прикупљају, обрађују и евидентирају у угоститељству морају бити разврстани и приказани по полу, у складу са законом којим је регулисана равноправност полова.

(4) АПИФ води Регистар физичких лица која пружају угоститељске услуге на селу, као и пружалаца услуга у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање.

(5) АПИФ физичким лицима из чл. 17. и 19. овог закона издаје потврду о евидентирању уговора о пружању услуга у регистру из става 4. овог члана.

(6) Министар правилником прописује облик и садржај захтјева за издавање потврде о евидентирању уговора о пружању услуга.

Члан 35.

(1) У угоститељским објектима забрањено је вршити продају и услуживање алкохолних пића лицима млађим од 18 година.

(2) Забрањено је лицу млађем од 18 година да купи или употријеби (конзумира) алкохолно пиће у угоститељском објекту.

(3) Угоститељ или запослено лице код угоститеља обавезно је да одбије продају алкохолног пића или да пружи угоститељску услугу услуживањем алкохолног пића лицу за које посумња да је млађе од 18 година.

(4) Уколико лице из става 3. овог члана угоститељу или запосленом лицу код угоститеља добровољно докаже да је старије од 18 година давањем на увид личног документа, угоститељ или запослено лице код угоститеља може том лицу продати алкохолно пиће или пружити одговарајућу угоститељску услугу.

(5) Влада уредбом разрађује услове за забрану продаје, употребе и услуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година у угоститељским објектима.

Члан 36.

(1) У пословању са храном у свим фазама припремања јела, производње и услуживања хране, угоститељи који имају кухињу као посебан минимално-технички услов за обављање угоститељске дјелатности обавезни су да обезбиједје системско спровођење општих и специфичних услова хигијене хране, у складу са прописима из области здравствене исправности хране, као и прописом из области заштите становништва од заразних болести.

(2) Угоститељи су дужни да успоставе и спроведу редовне контроле хигијенских услова припремања хране у сваком угоститељском објекту из става 1. овог члана, спровођењем превентивног поступка самоконтроле, у складу са Принципима система анализе опасности и критичних контролних тачака (хасап стандард), а у складу са законом којим је уређена област производње, прераде, складиштења и дистрибуције хране, као и да врше контролу микробиолошке чистоће у складу са посебним прописом из области заштите становништва од заразних болести.

ГЛАВА VI
НАДЗОР

Члан 37.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове и посебне организационе јединице за обављање инспекцијских послова у градској, односно општинској управи јединица локалне самоуправе путем тржишног инспектора, инспектора за храну, здравственог инспектора, те урбанистичко-грађевинског и еколошког инспектора.

(3) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона у дијелу којим се уређује радно вријеме угоститељских објеката врши комунална полиција, у складу са посебним прописима.

(4) Надзор над забраном продаје, употребе и послуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година спроводе полицијски службеници министарства надлежног за унутрашње послове.

(5) Тржишни инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише категоризацију угоститељског објекта, испуњеност појединих општих и посебних минимално-техничких услова и стандарда за рад у угоститељским објектима, начин рада угоститеља, истицање фирме и радног времена, вођење прописане евиденције, односно пословне књиге у угоститељству и књиге гостију, нормативе, истицање и придржавање објављених цијена услуга, издавање рачуна, закључивање уговора о пружању услуга из члана 17. став 3. и члана 19. став 4. овог закона, услове за запослена лица код угоститеља и остале обавезе угоститеља из чл. 30. и 31. овог закона.

(6) Инспектор за храну врши надзор над санитарно-техничким и хигијенским условима просторија, опреме и средстава за чување, превоз, припрему и услуживање хране и помоћних просторија за запослена лица која раде са храном, као и надзор над безбједношћу хране.

(7) Здравствени инспектор врши надзор над санитарно-техничким и хигијенским условима у угоститељским објектима, осим у просторијама у којима надзор обавља инспектор за храну.

Члан 38.

(1) Ако у вршењу инспекцијског надзора над примјеном одредаба овог закона или прописа донесених за његово спровођење, тржишни инспектор утврди да закон није примјенен или је неправилно примјенен, односно да угоститељ или физичко лице нису поступили по обавезама из овог закона, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, дужан је да донесе рјешење којим се налаже отклањање утврђених неправилности и да одреди рок за њихово отклањање.

(2) Ако недостаци и неправилности из става 1. овог члана угрожавају здравље и живот гостију или запосленог особља код угоститеља, тржишни инспектор ће усменим рјешењем у записнику забранити обављање угоститељске дјелатности у угоститељском објекту, односно пружање осталих угоститељских услуга у објекту у којем су утврђени недостаци и неправилности док се утврђени недостаци и неправилности не отклоне.

(3) Тржишни инспектор дужан је да донесе рјешење о забрани обављања угоститељске дјелатности и пружања појединих угоститељских услуга, ако се утврђене неправилности у предвиђеном року не отклоне.

(4) Забрана из става 3. овог члана траје до отклањања неправилности које су проузроковале забрану.

(5) У вршењу инспекцијског надзора сви инспектори овлашћени посебним законом којим се уређује рад инспекцијских служби овлашћени су и дужни да изрекну мјеру забране обављања угоститељске дјелатности до отклањања неправилности ако:

1) угоститељ обавља угоститељску дјелатност без рјешења надлежног органа којим је одобрено обављање угоститељске дјелатности или у супротности са рјешењем надлежног органа и

2) физичко лице из чл. 17. и 19. овог закона пружа угоститељске услуге без закљученог уговора.

Члан 39.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор дужан је и да одузме, односно заплијени робу намијењену пружању угоститељских услуга, уз обавезно доношење рјешења када:

1) се роба продаје и користи за пружање угоститељских услуга без прописане документације о њеном поријеклу,

2) роба служи за пружање угоститељских услуга од лица које није регистровано за обављање угоститељске дјелатности,

3) се роба користи за обављање угоститељских за коју угоститељ не посједује документацију о набавци и која није евидентирана у пословну књигу,

4) се роба користи за обављање угоститељских услуга, а није усаглашена са прописаним и декларисаним захтјевима, и

5) роба која се продаје и користи за пружање угоститељских услуга представља опасност за живот и здравље консумента услуга.

(2) Ако у поступку инспекцијског надзора тржишни инспектор утврди да је за пружене услуге зарачуната или наплаћена виша цијена од утврђене, а угоститељ, односно физичко лице одбије да врати више наплаћени износ, рјешењем ће наредити враћање више наплаћеног износа оштећеном купцу.

Члан 40.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је овлашћен и дужан да привремено затвори угоститељски објекат, односно објекат у којем се пружају поједине угоститељске услуге и донесе рјешење ако:

1) физичко лице из чл. 17. и 19. овог закона пружа угоститељске услуге у објектима, односно просторијама у којима не испуњава опште минимално-техничке и друге законом прописане услове,

2) угоститељ обавља угоститељску дјелатност или пружа остале угоститељске услуге у угоститељском објекту који не испуњава прописане опште минимално-техничке и друге законом прописане услове за обављање угоститељске дјелатности,

3) угоститељ или физичко лице послује без одређене категорије у угоститељском објекту који се према одредбама овог закона разврстава у категорију, односно уколико није поднио захтјев за утврђивање категорије, и

4) ако се инспектору онемогући вршење послова инспекцијског надзора.

(2) У вршењу инспекцијског надзора здравствени инспектор је, поред општинских овлашћења утврђених посебним законом, овлашћен и дужан да привремено затвори објекат у којем угоститељ или физичко лице пружају угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање, односно угоститељске услуге на селу, ако лица која пружају те услуге не испуњавају здравствене услове, нити редовно обављају здравствене прегледе у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

(3) У вршењу инспекцијског надзора у угоститељским објектима, инспектор за храну је, поред општинских овлашћења утврђених посебним законом, овлашћен и дужан да нареди повлачење из промета хране која није безбједна, да нареди уништавање хране која није безбједна на прописан начин, да нареди отклањање недостатака и неправилности у објектима који се баве прерадом и прометом хране, да нареди отклањање недостатака ако су недостаци такве природе да утичу на безбједност и квалитет хране и да забрани употребу објеката, просторија, простора, уређаја и опреме и превозних средстава у случају када не испуњавају прописане услове.

(4) У случају затварања угоститељског објекта надлежни инспектор из ст. 1, 2. и 3. овог члана дужан је да га запечати.

(5) О затварању угоститељског објекта надлежни инспектор из ст. 1, 2. и 3. овог члана дужан је да сачини записник и у року од 48 часова од часа затварања угоститељског објекта, донесе рјешење против кога се може изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(6) Уколико се у угоститељском објекту налазе лако кварљиве намирнице, угоститељ је дужан да у писаној форми, у року од 24 часа од часа затварања угоститељског објекта, поднесе захтјев надлежном инспектору за отварање угоститељског објекта и у присуству инспектора изнијеће се намјернице, а након тога ће се угоститељски објекат поново затворити.

Члан 41.

Испуњеност услова из члана 8. ст. 1. и 4. овог закона провјерава надлежна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, а најкасније у року прописаном законом којим се уређује пословање привредних друштва и законом којим се уређује обављање занатско-предузетничке дјелатности.

Члан 42.

(1) У погледу правила поступка инспекцијског надзора, период трајања управних мјера инспектора, осталих овлашћења тржишног инспектора, као и жалбеног поступка, примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује област инспекција у Републици Српској.

(2) Против рјешења тржишног инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

(3) Жалба против рјешења инспектора не одгађа његово извршење.

ГЛАВА VII

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 12.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако обавља угоститељску дјелатност без рјешења надлежног органа (члан 5. став 1. и члан 8. став 2).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник новчаном казном од 2.000 КМ до 8.000 КМ (члан 8. став 3).

Члан 44.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 8.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) је угоститељски објекат смјештен у објекту који је проглашен културно-историјским спомеником или непокретним културним добром, а за одступања од општих и посебних минималних услова из овог закона не прибави сагласност органа надлежног за заштиту културно-историјских добара (члан 6. став 6),

2) у оквиру једног угоститељског објекта обавља угоститељску дјелатност за више врста угоститељских објеката из члана 13. овог закона, а не испуњава услове прописане овим законом и прописима донесеним по основу овог закона за сваку врсту угоститељског објекта (члан 6. став 8),

3) обавља угоститељску дјелатност у кампу без посједовања рјешења за обављање те дјелатности (члан 21, а у вези са чланом 8. ст. 2. и 3),

4) пружа угоститељске услуге у објектима ловно-риболовног туризма без прибављеног рјешења из члана 22, а у вези са чланом 8. ст. 2. и 3. овог закона,

5) почне са обављањем угоститељске дјелатности у угоститељском објекту који се разврстава у одређену категорију, а не поднесе захтјев за утврђивање категорије Министарству или надлежном органу јединице локалне самоуправе (члан 23. став 9) и

6) не осигура госте од посљедица несрећног случаја (члан 31. став 1. тачка 8).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 800 КМ до 3.200 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник новчаном казном од 1.500 КМ до 6.000 КМ.

Члан 45.

(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) обавља угоститељску дјелатност у објекту у којем, у зависности од врсте, нису обезбијеђене просторије и простор за припрему и обраду хране, просторије и простор за услуживање гостију, просторије за личну хигијену гостију, помоћне просторије и просторе и смјештајне јединице, а ако не испуњава услове прописане законом из области планирања и пројектовања објеката за лица са умањеним тјелесним способностима (члан 6. ст. 4. и 5),

2) обавља угоститељску дјелатност на јавним површинама или љетним и зимским баштама, а не испуњава услове у погледу изградње и уређења таквих простора (члан 7. став 4),

3) пружа кетеринг услуге без уговора са наручиоцем услуга (члан 14. став 2),

4) угоститељски објекти за исхрану и пиће врсте ресторана пружају професионалну кетеринг услугу, а не испуњавају прописане услове за кетеринг (члан 14. став 3),

5) пружа угоститељске услуге изван угоститељског објекта супротно одредбама члана 15. овог закона,

6) пружа услуге смјештаја, исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање супротно одредбама члана 17. ст. 1. и 2. овог закона,

7) пружа угоститељске услуге на селу супротно одредбама члана 19. став 1. овог закона,

8) камповање не врши у организованим камповима који испуњавају услове из члана 21. став 2. овог закона,

9) обавља угоститељску дјелатност у објектима који подлијежу обавезној категоризацији, а не поднесе захтјев за утврђивање категорије (члан 24. став 2, члан 26. став 2. и члан 27. ст. 1. и 3),

10) на улазу у угоститељски објекат видно не истакне пословно име и врсту објекта (члан 30. став 1. тачка 2),

11) на улазу у угоститељски објекат не истакне распоред радног времена и не придржава се тог радног времена у свом пословању (члан 30. став 1. тачка 3),

12) у угоститељском објекту не одржава просторије и опрему и ниво услуга сагласно прописаним условима (члан 30. став 1. тачка 4),

13) приликом обављања угоститељске дјелатности наплаћује различите цијене за домаће и стране држављане (члан 30. став 1. тачка 6),

14) за сваку извршену услугу не изда одговарајући рачун (члан 30. став 1. тачка 8),

15) не држи пословну књигу (члан 30. став 1. тачка 10), односно не држи пословну књигу у сваком угоститељском објекту, односно пословној јединици или издвојеном пословном простору (члан 30. став 4),

16) врши услуживање пића у пластичној ПЕТ амбалажи (члан 30. став 1. тачка 11),

17) у сваком угоститељском објекту не држи књигу гостију (члан 31. став 1. тачка 2) и

18) врши продају и услуживање алкохолних пића лицима млађим од 18 година (члан 35).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 700 КМ до 2.800 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

Члан 46.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) пружа угоститељске услуге у покретном објекту супротно одредбама члана 16. овог закона,

2) пружа угоститељске услуге на селу и услуге у апартману, кући за одмор, соби за изнајмљивање без рјешења надлежног органа (члан 17. став 1. и члан 19. став 1, а у вези са чланом 8. ст. 2. и 3),

3) не уклони стандардну плочу (члан 25. став 7, члан 27. став 4. и члан 28. став 12),

4) не води ажурно и тачно пословну књигу (члан 30. став 1. тачка 10),

5) органу управе надлежном за послове статистике, благовремено у роковима који су прописани од стране Републичког завода за статистику не достави прописани статистички образац са подацима из евиденције промета и смјештаја (члан 30. став 1. тачка 12. и члан 31. став 1. тачка 7),

6) видно не истакне забрану продаје, употребе и посљуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година (члан 30. став 1. тачка 13),

7) на улазу у угоститељски објекат не истакне видно стандардну плочу са ознаком категорије угоститељског објекта коју је одредило Министарство, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе, као и стандардну плочу са ознаком подврсте хотела коју је одредило Министарство (члан 31. став 1. тачка 1),

8) се не придржава истакнутих, односно објављених цијена (члан 30. став 1. тачка 5) и члан 31. став 1. тачка 4),

9) у пропагандним публикацијама угоститељског објекта за смјештај, у јавним гласилима и другим средствима јавног информисања и оглашавања не назначи врсту, подврсту и категорију објекта која му је одређена (члан 31. став 1. тачка 5) и

10) не утврди кућни ред у угоститељском објекту за смјештај (члан 31. став 1. тачка 6).

(2) Новчаном казном од 800 КМ до 3.200 КМ казниће се угоститељ као предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 47.

(1) Новчаном казном од 800 КМ до 3.200 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

1) обавља угоститељску дјелатност без испуњености општих минимално-техничких услова у погледу уређаја, опреме, обезбјеђења електричне енергије, водоснабдијевања, збрињавања отпада, освјетљења објекта, гријања, вентилације и звучне изолације објекта, противпожарних услова, заштите на раду, заштите од пожара, заштите од буке, санитарно-хигијенских услова (члан 6. став 2. и члан 8. став 1),

2) у угоститељском објекту обавља дјелатност трговине на мало дуваном и прерађевинама од дувана, трговине на мало штампом, сувенирима, производима из програма сопствене производње и домаће радиности, а не испуњава услове одређене посебним прописима из области трговине (члан 7. став 1),

3) запосли лице које непосредно услужује госте (конобар), а које не испуњава посебне услове по питању стручног звања из члана 9. овог закона,

4) пружа кетеринг услугу супротно одредбама члана 14. овог закона,

5) пружа услуге смјештаја и исхране гостима у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање без испуњености санитарно-техничких и хигијенских услова и обављених здравствених прегледа, без испуњености општих и посебних минимално-техничких услова у погледу уређења и опреме и без утврђене категорије (члан 18. ст. 1. и 2),

6) у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, као и од услова за одређивање категорије, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 18. став 3),

7) пружа угоститељске услуге на селу супротно одредбама члана 19. став 5. овог закона,

8) пружа угоститељске услуге на селу, а не испуњава опште и посебне минимално-техничке услове (члан 20. став 2),

9) пружа угоститељске услуге на селу без испуњености здравствених услова и обављених здравствених прегледа или у објекту који одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 20. ст. 1. и 3),

10) обавља угоститељску дјелатност супротно одредбама члана 22. став 4. овог закона,

11) не поднесе захтјев ради утврђивања одговарајуће категорије у складу са чланом 27. став 9. овог закона,

12) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања или на мјесту на којем привремено и повремено пружа угоститељске услуге не држи рјешење о регистрацији угоститељске дјелатности (члан 30. став 1. тачка 1),

13) не истакне цијене хране, пића и напитака на уобичајеним цијеновницима, односно видно не истакне цијене услуга смјештаја и износ боравишне таксе у свакој соби и на рецепцији (члан 30. став 1. тачка 5. и члан 31. став 1. тачка 3),

14) користи робу за пружање угоститељских услуга за коју не поседује документацију о набавци, односно која није евидентирана у пословној књизи (члан 30. став 2),

15) не утврди нормативе о утрошку намирница и пића за поједине услуге исхране и пића и не пружа услуге у одговарајућој количини и према утврђеним нормативима (члан 30. став 1. тачка 9),

16) у сваком угоститељском објекту не држи и ажурно и тачно не води књигу гостију (члан 31. став 1. тачка 2) и

17) извод из кућног реда не истакне на видном мјесту у свим смјештајним јединицама (члан 31. став 1. тачка 6).

(2) Новчаном казном од 600 КМ до 2.400 КМ казниће се угоститељ као предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

(3) Новчаном казном од 300 КМ до 1.200 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 48.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) објекти, односно просторије, уређаји и опрема у којима се пружају угоститељске услуге, као и лица која пружају услуге не испуњавају санитарно-техничке и хигијенске услове прописане за угоститељски објекат, у дијелу простора у којем се те услуге пружају (члан 4. став 2),

2) пружа услуге смјештаја, исхране и пића супротно одредбама члана 5. став 3. овог закона,

3) пружа услуге смјештаја и исхране трећим лицима супротно одредбама члана 12. овог закона,

4) за пријављене госте и пружену услугу не изда прописан рачун (члан 17. став 5. и члан 19. став 7) и

5) услуге припремања и услуживања хране и пића не пружа само гостима којима пружају и услуге смјештаја (члан 18. став 6).

(2) Новчаном казном од 350 КМ до 1.400 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) тржишној инспекцији јединице локалне самоуправе не достави обавјештење о започињању пружања угоститељских услуга из члана 4. став 3. овог закона и

2) обавља угоститељску дјелатност без уписа у одговарајући регистар (члан 5. став 4).

(3) Новчаном казном од 250 КМ до 1.000 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана, а новчаном казном од 200 КМ до 800 КМ за прекршај из става 2. овог члана.

Члан 49.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор, соби за изнајмљивање и угоститељске услуге на селу без закљученог уговора у складу са чланом 17. став 3. и чланом 19. став 4. овог закона,

2) пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање и угоститељске услуге на селу, а не испуњава прописане опште и посебне минимално-техничке услове из члана 18. став 2. и члана 20. став 2. овог закона, и

3) поступи супротно одредбама члана 19. став 5. овог закона.

(2) Новчаном казном од 300 КМ до 1.200 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) пружа услуге смјештаја, исхране и пића у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање супротно одредбама члана 17. ст. 1. и 2. овог закона,

2) услуге припремања и услуживања хране и пића не пружа само гостима којима пружају и услуге смјештаја (члан 18. став 6),

3) поступи супротно одредбама члана 17. став 4. и члана 19. став 6. овог закона,

4) пружа угоститељске услуге смјештаја и исхране гостима у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање без утврђене категорије и без испуњености санитарно-техничких и хигијенских услова и редовно обављених здравствених прегледа (члан 18. ст. 1. и 2),

5) у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, као и од услова за одређивање категорије, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 18. став 3),

6) пружа угоститељске услуге на селу супротно одредбама члана 19. став 1. овог закона и

7) пружа угоститељске услуге на селу без испуњености санитарно-техничких и хигијенских услова и обављених здравствених прегледа или у објекту који одступи од општих и посебних минимално-техничких услова, без претходно прибављене сагласности надлежног органа у складу са прописима из области заштите природе и културно-историјског наслеђа (члан 20. ст. 1. и 3).

Члан 50.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се одговорно лице у надлежном органу јединице локалне самоуправе које приликом издавања рјешења о регистрацији предузетника, односно рјешења којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности поступи супротно одредбама члана 11. став 1. овог закона.

Члан 51.

(1) За учињене прекршаје из чл. 43. и 44. овог закона које је починио исти угоститељ, у истом угоститељском објекту други пут у року од двије године од дана правоснажности првог рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању од 90 дана до шест мјесеци.

(2) За учињени прекршај из члана 45. став 1. тачка 18) овог закона, поред новчане казне, може се изрећи и заштитна мјера одузимања предмета.

(3) За учињене прекршаје из члана 45. овог закона које је починио исти угоститељ, у истом угоститељском објекту трећи пут у року од двије године од дана правоснажности првог рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању од 90 дана.

ГЛАВА VIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 52.

(1) Угоститељи који обављају угоститељску дјелатност ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Лица која у моменту ступања на снагу овог закона обављају послове конобара, а не испуњавају услове по питању стручне спреме из члана 9. став 1. овог закона дужна су да у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона изврше преквалификацију или да заврше јавно-важећи програм за оспособљавање конобара у складу са законом који прописује образовање одраслих.

(3) Пружаоци услуга у сеоском домаћинству и пружаоци угоститељских услуга у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање који су регистровани у АПИФ-у настављају са пружањем својих услуга по ступању на снагу овог закона.

(4) Субјекти из става 3. овог члана дужни су да уговор из члана 17. став 3. и члана 19. став 4. овог закона доставе АПИФ-у у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Подаци из Регистра сеоских домаћинстава и пружалаца угоститељских услуга у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање пренијеће се у Регистар физичких лица која пружају угоститељске услуге на селу, као и пружалаца услуга у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 53.

Поступци започети по прописима важећим до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

Члан 54.

Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Уредбу о критеријумима за одређивање радног времена угоститељских објеката (члан 33. став 8) и

2) Уредбу о забрани продаје, употребе и услуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година у угоститељским објектима (члан 35. став 5).

Члан 55.

(1) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети следеће подзаконске акте:

1) Правилник о разврставању угоститељских објеката и условима у погледу простора, уређаја и опреме угоститељских објеката (члан 8. став 9),

2) Правилник о условима за обављање угоститељске дјелатности изван угоститељског објекта (члан 15. став 5),

3) Правилник о условима и начину пружања угоститељских услуга у покретним угоститељским објектима (члан 16. став 5),

4) Правилник о облику, садржају, мјесту и начину вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање (члан 17. став 6),

5) Правилник о условима за пружање угоститељских услуга у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање (члан 18. став 7),

6) Правилник о облику, садржају, мјесту и начину вођења евиденције гостију код физичког лица које пружа угоститељске услуге у апартману, кући за одмор и соби за изнајмљивање (члан 19. став 8),

7) Правилник о условима за пружање угоститељских услуга у објекту сеоског туризма (члан 20. став 7),

8) Правилник о условима за пружање услуга смјештаја у угоститељским објектима ловно-риболовног туризма (члан 22. став 5),

9) Правилник о поступку категоризације угоститељских објеката и условима за одређивање категорије, односно о поступку и условима за разврставање хотела у подврсте (члан 23. став 11. тачка 1),

10) Правилник о изгледу и садржају стандардних плоча за означавање категорије угоститељског објекта и стандардних плоча за означавање подврсте угоститељског објекта врсте хотел (члан 23. 11. т. 2. и 3),

11) Правилник о критеријумима за процјену квалитета услуга и стандарда ресторана и о поступку процјене квалитета услуга и стандарда ресторана (члан 28. став 15),

12) Правилник о облику, садржају и начину вођења пословне књиге у угоститељским објектима (члан 30. став 9) и

13) Правилник о облику, садржају и начину вођења књиге гостију у угоститељским објектима за смјештај (члан 31. став 6).

(2) Министар ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о облику и садржају захтјева за издавање потврде о евидентирању уговора о пружању услуга (члан 34. став 6).

Члан 56.

До доношења подзаконских аката на основу овог закона примјењују се подзаконски акти донесени на основу Закона о угоститељству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 15/10, 57/12 и 67/13), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 57.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети одлуку из члана 7. став 5. овог закона.

Члан 58.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о угоститељству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 15/10, 57/12 и 67/13).

Члан 59.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-458/17
27. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

734

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2017. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/16), Влада Републике Српске, на 122. сједници, одржаној 26.4.2017. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност на План утрошка средстава Републичком јавном тужилаштву, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала (организациони код 10260002), за период од 1.1. до 30.4.2017. године, на позицији: 511300 - издаци за набавку постројења и опреме, у износу од 60.000,00 КМ, за набавку службеног путничког возила.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Републичко јавно тужилаштво, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1031/17
26. априла 2017. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

735

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 122. сједници, одржаној 26.4.2017. године, д о н о с и